

Danskernes Historie Online

Danske Slægtsforskeres Bibliotek

Dette værk er downloadet fra Danskernes Historie Online

Danskernes Historie Online er Danmarks største digitaliseringsprojekt af litteratur inden for emner som personalhistorie, lokalhistorie og slægtsforskning. Biblioteket hører under den almennyttige forening Danske Slægtsforskere. Vi bevarer vores fælles kulturarv, digitaliserer den og stiller den til rådighed for alle interesserede.

Støt vores arbejde – Bliv sponsor

Som sponsor i biblioteket opnår du en række fordele. Læs mere om fordele og sponsorat her: <https://slaegtsbibliotek.dk/sponsorat>

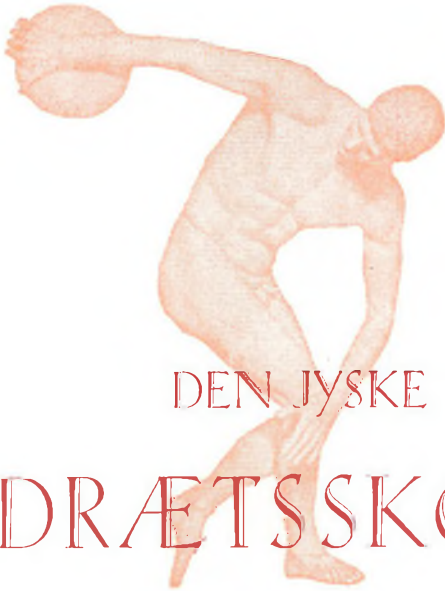
Ophavsret

Biblioteket indeholder værker både med og uden ophavsret. For værker, som er omfattet af ophavsret, må PDF-filen kun benyttes til personligt brug.

Links

Slægtsforskerens Bibliotek: <https://slaegtsbibliotek.dk>

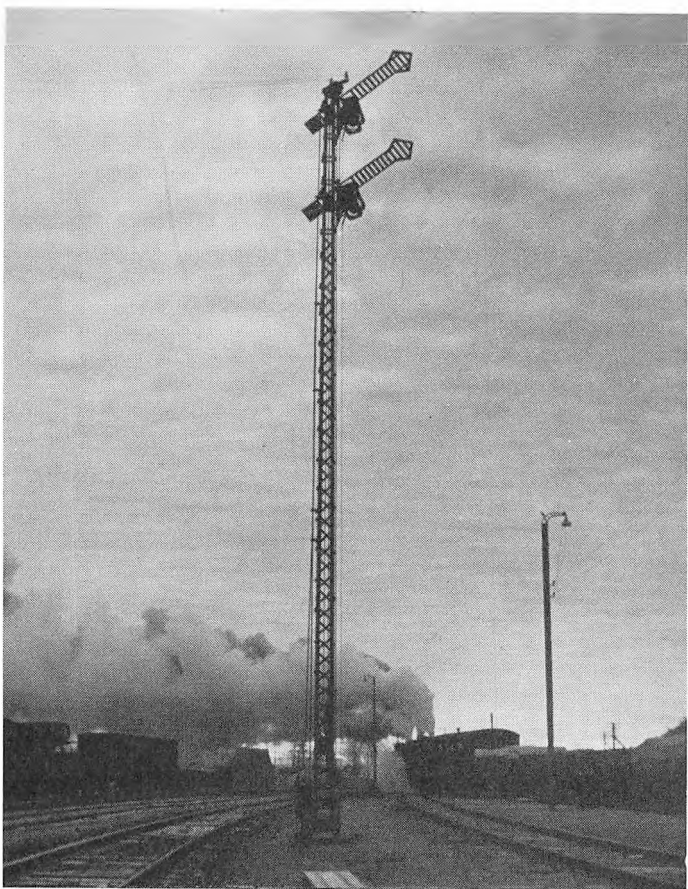
Danske Slægtsforskere: <https://slaegt.dk>

DEN JYSKE
IDRÆTSSKOLE
VEJLE

AARSSKRIFT 1950

Statens pædagogiske Studiesamling
København

AARSSKRIFT 1950

UDGIVET AF
DEN JYSKE IDRÆTSSKOLES ELEVFORENING

Statens pædagogiske Studiesamling
København

Konrad Jørgensens Bogtrykkeri. Kolding.

ASIEN ELLER EUROPA?

Det er min erfaring fra foredragsmøder rundt i landet, at mange mennesker ikke forstår, hvorfor USA trak sin støtte bort fra Kina og overlod dette mægtige rige på 11 millioner km², en befolkning på 450 millioner og uendelige naturrigdomme til kommunisterne.

Hovedansvaret for, at dette skete, har den tidligere amerikanske udenrigsminister, nuværende forsvarsminister, general G. Marshall.

General Marshall, der under krigen var chef for den amerikanske generalstab, blev efter krigens ophør sendt til Kina som ambassadør med den opgave at forsøge mægling mellem regeringen Chiang Kai-shek og de kinesiske kommunister.

Under forsøget på at løse denne opgave kom han grundigt ind i de kinesiske forhold og så, at det billede, krigspropagandaen havde skabt af generalissimus Chiang Kai-shek og hans regering som demokratiets forkæmpere i Asien, ingeniende svarede til virkeligheden. Kommunisterne var nærmere sandheden, når de betegnede denne regering som en reaktionær godsejerregering. Dertil kom, at den ikke alene var reaktionær og derfor ude af stand til at lede Kina ind i den nye tid, den var tillige gennemtrængt af korrupsion, så den hjælp, der fra Amerika blev ydet den, ikke i sin fulde udstrækning kom landet til gode, men for en meget stor del gik i private lommer.

Marshall forstod, at skulle kommunismen standses i Kina, måtte USA foretage en militær intervention, stille den kinesiske regering under amerikansk kontrol og gøre Kina til et amerikansk protektorat.

En sådan indsats kunne USA nok have gjort, men det ville have ført til, at det militære tomrum Europa i sit økonomiske kaos ville være blevet et let bytte for Rusland. USAs militære midler var nemlig ikke tilstrækkelige til på en gang at støtte en kraftanstrengelse i Europa og i Asien.

Da Marshall i 1947 blev amerikansk udenrigsminister, tog han den afgørende beslutning at redde Europa ved at foreslå det, der blev til Marshallplanen, og at opgive Kina. Marshall mente, at hvis Europa gik tabt, ville tabet i de ting, der betyder allermest for vor civilisation, være uopretteligt. Derfor blev det Kina og ikke Europa, der i første omgang blev kommunisternes bytte.

Det var dog umuligt for USA helt at trække sig ud af Asien, dertil er denne verdensdels råstofrigdomme og afsætningsmarked af alt for stor betydning for de demokratiske lande og da især for det Europa, USA ville redde og genopbygge. Med sin mægtige industrielle virksomhed er Europa i høj grad afhængig af råstof- og levnedsmiddeltilførsler fra Asien og af afsætning for sine industriprodukter til denne verdensdel, der rummer halvdelen af hele jordens befolkning. Dertil kom, at Amerika må bygge en forsvarskæde i Stillehavet, så et angreb fra denne side ikke kan sættes ind direkte mod den amerikanske Stillehavskyst.

Et af de svage punkter i USAs udenrigs- og militærpolitik efter krigen har været fastlæggelsen af denne forsvarskæde, idet der ikke om dette spørgsmål har kunnet opnås enighed mellem de to store partier: det demokratiske og det republikanske. Fra gammel tid har republikanerne med betydningsfulde undtagelser lagt vægten på Stillehavet, mens demokraterne med undtagelser har lagt vægten på Atlanterhavet, når talen var om USAs forsvar. Derfor har det været vanskeligt at opnå enighed om, hvor meget man skulle ofre på forswarets udbygning det ene eller det andet sted.

Efter den anden verdenskrig er republikaneren, general Mac Arthur, blevet USAs stærke mand i Stillehavsområdet. Denne mand indser dog godt det farlige ved for amerika-

nerne at engagere sig på det asiatiske fastland, særlig da efter at Kina er kommet under kommunistisk styre. En amerikansk forsvarskæde, der strækker sig helt ind på det asiatiske fastland, vil nemlig være alt for vanskelig at holde, når man også skal være beredt til at kunne forsvare det atlantiske område.

Mac Arthur ønskede derfor at bygge en amerikansk forsvarslinie fra Aleuterne via Japan, Formosa og Philipinerne til Marianerne. En sådan spærrekæde skulle sikre det amerikanske fastland mod angreb fra vest og ville samtidig gøre det muligt for amerikanerne fra disse baser at beherske alle havne i det fjerne Østen.

Andre amerikanere, som f. eks. den kendte udenrigspolitiske skribent, Walter Lippmann, finder det ikke engang forsvarligt at tilstræbe et sådant herredømme lige til Asiens kyster og at oprette en fast grænse lige under Asiens kanoner, men foretrækker en mindre udfordrende grænse i Stillehavet med et forsvar i dybden af bevægelige amerikanske kræfter med udgangspunkt i baser, hvor Amerikas rettigheder ikke er omdiskuterede, og hvor der ikke er nogen tvivl om deres evne til at forsvare dem eller forsyne dem i tilfælde af krig.

En sådan tilbagetrækning af de amerikanske baser, som Walter Lippmann anser for klogest, ville ligge på linie med den engelske tilbagetrækning fra Indien, Birma og Ceylon. Overfladisk set kunne den synes at ville gøre hele Asien til et let bytte for Rusland. Men er Asien i dag et for vanskeligt problem for de demokratiske lande, kan det også blive det for Rusland. Hvad folkene derude i dag trænger til, er først og fremmest fredeligt samarbejde med økonomisk højtstående og gennemindustrialiserede lande, og det kan USA bedre end noget andet land i øjeblikket byde dem og måske allerbedst, når enhver trusel fra amerikansk side mod disse landes selvstændighedsbevægelse synes fjernet.

Men hvad enten man valgte Mac Arthurs spærrekæde tæt ind under Asiens kyst, eller man trak sig tilbage til mindre udfordrende baser for forsvaret, så ville en opgivelse

af amerikansk herredømme på Asiens fastland nødvendigvis gøre en meget stærk udbygning af det atlantiske forsvar ved en genopbygning af Europa økonomisk og militært.

Europa er nemlig af langt større betydning for øjeblikkets magtbalance i verden end Asien takket være sin store industriproduktion og sine omkring 300 millioner højt civiliserede indbyggere vest for jerntæppet. Men Europa er til lige trods sine vanskeligheder og gamle indre stridigheder et langt lettere problem at løse både for USA og for Rusland end det asiatiske.

Derfor selv om USA ikke kunne opgive Asien, men stadig måtte forsøge at gøre sig enten militært eller økonomisk gældende eller på begge måder, så blev det efter Marshalls valg som amerikansk udenrigsminister på Europa, hovedvægten blev lagt.

Da Marshall i juni 1947 tog initiativet til den plan, der senere kom til at bære hans navn, var den økonomiske og politiske situation i Vesteuropa yderst urovækkende. Vesteuropa prægedes af materiel ødelæggelse og desorganisation, befolkningen var udmattet efter 6 års krig eller okkupation, produktionen lå langt under førkrigsniveauet, og handelsomsætningen karakteriseredes af, at de vesteuropæiske landes dollarsreserver var praktisk talt udtømte på et tidspunkt, da en række vitale behov netop kun kunne dækkes gennem import fra dollarsområdet. Levestandarden sænkedes med det resultat, at kommunisterne mange steder blev i stand til at forbedre deres allerede i forvejen stærke positioner.

Hovedformålet med Marshalls plan var under disse omstændigheder at få Vesteuropa økonomisk på benene og således skabe en vis modstandskraft mod den kommunistiske infiltration. For dette formål ydede amerikanerne for det første år under Marshallplanen en hjælp på 5 milliarder dollars, og det var meningen, hjælpen skulle fortsættes de følgende år med dalende beløb indtil 1952. Da regnede man med, at Europa skulle være såvidt økonomisk stabiliseret, at det kunne klare sig selv. Man har allerede nogen tid kun-

net konstatere, at Marshallhjælpen har haft en overordentlig gunstig virkning på forholdene i Vesteuropa. Landbrugsproduktionen har næsten nået førkrigsniveauet, og den samlede industrielle produktion lå i begyndelsen af året 1950 gennemsnitlig 15 pct. over dette. Sammenlignet med lavmålet i 1947 er produktionsforøgelsen dog langt større, i mange lande omkring 50 pct. Til trods for, at investeringsvirksomheden har været meget omfattende, har den inflation, der tidligere gjorde sig gældende i en række lande, stort set vejet pladsen for økonomisk balance. Politisk er udviklingen gået i den retning, at kommunismen gennemgående har tabt terræn i de vesteuropæiske stater, hvorved dog naturligvis også andre faktorer end Marshallhjælpen har spillet ind.

Den forbedring, der hidtil er sket i Europas økonomiske situation, skyldes imidlertid først og fremmest den amerikanske hjælp, og hvor betydelig forbedringen end har været, er man dog nu klar over, at Europa i 1952 ikke endnu vil være i stand til at klare sig selv.

Man har da også hele tiden forstået, at en betingelse for, at Europa kan genvinde sin økonomiske selvstændighed, er et meget nøjere samarbejde økonomisk og politisk mellem de europæiske lande. Her er man imidlertid stødt på meget store hindringer i de gamle økonomiske og politiske modsætningsforhold mellem disse lande.

Fremskridt er dog gjort gennem den oprettede »Organisation for europæisk økonomisk Samarbejde« særlig ved, at man gennem de såkaldte frilister for varer har fået sat fart i restriktionernes ophævelse, og ved, at man har fået oprettet en betalingsunion, der tjener til at lette samhandelen mellem de lande, der får Marshallhjælp. Der er dog endnu et godt stykke til det, der må være målet: disse lande forenet i et marked uden toldgrænser eller andre hindringer for fri vareudveksling.

For det politiske samarbejde er man nået frem til Europarådet med dets to organer: ministerkomiteen og den rådgivende forsamling. Men der er også her meget at over-

vinde, før man på dette område har nået målet: en europæisk regering og en europæisk rigsdag.

En hindring for at nå frem, såvel på det økonomiske som på det politiske område, har det været, at mange europæiske folk af let forståelige grunde har haft meget vanskeligt ved at bøje sig for den kendsgerning, at Europa aldrig kan blive selvstændig, før det tyske folk kommer med ind i samarbejdet på fuldstændig lige fod med de øvrige europæiske folk.

Er det vanskeligt at anerkende Tysklands ligeberettigelse på økonomisk og politisk område, er det ikke mindre vanskeligt at anerkende dets ligeberettigelse på det militære, og dog synes der ikke at være nogen vej uden om dette.

Den økonomiske genrejsning af Europa er fulgt af en sideløbende genopbygning af Europas forsvarsmagt til et militært samarbejde med USA og Canada under Atlantpagten, der trådte i kraft den 24. august 1949.

Ophbygningen af forsvarsmagten sker også for en væsentlig del ved hjælp af amerikanske dollars, og det er forståeligt, at de amerikanske skatteydere, der må betale og endda se den amerikanske statsgæld vokse med rivende fart, forlanger, at denne hjælp skal anvendes på den mest effektive måde. Som de kræver Tysklands økonomiske muligheder fuldt udnyttede for Europas økonomiske genrejsning, kræver de også det tyske mandskab uddannet og udrustet til at være med at bygge bolværk mod Rusland.

Her støder de amerikanske bestræbelser imidlertid på modstand ikke alene fra Tysklands nabolande, men også fra det tyske folk, der ræsonnerer omtrent som følgende: Man har beskyldt os for at være militarister og under vor omskoling i tide og utide foreholdt os dette. Nuvel, så lad os blive fri for militær! Man har proklameret vor fuldstændige afrustning som et af krigens hovedformål og nødvendig for freden: storartet. Vi kan altså ikke selv forsvare os, så må andre gøre det. Man har demonteret vor krigsindustri og ført maskinerne til de allierede lande. Vel, lad så

disse lave deres krigsmidler, medens vi fortsætter den fredsindustri, man har ønsket, vi skal holde os til. At den, hvis vi fortsætter i det hidtidige tempo, inden længe vil kvæle de andre, må blive deres sag. Vi har ikke ønsket krigsindustrien demonteret!

Efter at det tilsyneladende er lykkedes de allierede at udrydde den tyske militarisme ret grundigt, kan det måske nok blive vanskeligt for dem at overbevise tyskerne om, at soldater-professionen dog alligevel er en nyttig gerning, særlig da de tyske ledere med stor dygtighed forstår at udnytte den i øjeblikket rådende tyske indstilling og stille sig -- i nogle tilfælde køligt i andre tilfælde helt afvisende overfor tanken om en tysk oprustning.

Situationen, der i al korthed er den, at vestmagterne i krigens store alliance nu må bede det slagne Tyskland om beskyttelse mod den østlige allierede, gør det muligt for de tyske ledere at stille store krav. For dem er afvisningen af tysk oprustning sikkert kun en taktik i deres kamp for Tysklands førerstilling i Europa. Skal »de grønne« nu frelse Europa, vil der utvivlsomt blive forlangt en pris, som Tysklands nabolande kun nødtigt og modstræbende går ind på. Men udviklingen går hurtig og medfører så kolossale omsving, at det danske »Tidsskrift for Udenrigspolitik« 5 år efter Hitlers nederlag kan skrive:

»På baggrund af USAs holdning til hans tanker er Churchill ufortrødent gået videre med udtalelser om, at et forenet Europa er utænkeligt uden Tyskland, og har herved givet ny næring til rygterne om, at England og i hvert fald USA i virkeligheden meget vel indser, at hverken det døende Frankrig eller de selv som »rumsfremmede« magter evner at tage føringen i Europa, hvorfor dettes forening bør vente, til det kan ske under førerskab af et genrejst Tyskland. Hvis Hitler havde haft sans for ironi, måtte han smile i sin himmel, eller hvor han nu ellers opholder sig, ved tanken om, at hans tidligere modstandere således erkender rigtigheden af hans bespottede planer om et nyt Europa under tysk førerskab. Planer som der for så vidt

ikke var noget genialt ved, da de rummer den eneste eksisterende mulighed for ordnede forhold i Europa, men som det unægtelig havde været betydelig enklere at realisere efter München, end nu da russerne er rykket halvvejs ind i Europa.«

Koreakrigen har sat fart i udviklingen ved på en meget håndgribelig måde at bekræfte Marshalls opfattelse, at Amerika ikke kan klare krigen på begge fronter.

Amerika har valgt Europa, og dette valg kan ikke gøres om. Amerika har valgt det tysk-amerikanske forsvarsbroderskab, der ene vil kunne give Atlantpagten reel betydning, og vi vil komme til at betale prisen for vor frelse.

Rask Nielsen.

AFSLAPNING ØVELSER BRUGT PÅ EN NY MÅDE HÅNDBOLDREGLER

Sidste år skrev jeg om afslapning og kunne fristes til at gøre det igen, da mange misforstår meningen med den. Lad mig straks slå fast, at afslapningsmomentet, som jeg ønsker det indført, ikke vil forandre karakteren i vor folkegymnastik.

Den danske ungdom trænger i første række til holdningsrettende gymnastik, men lad os så prøve at påpege afslapningen i denne gymnastiks bevægelser, så godt vi formår.

Den dygtige gymnast slapper af og udfører derfor øvelserne smukkere end begynderen. Hvis man ved at påpege og omtale afslapningen, evt. ved indførelsen af visse specielle øvelser, hurtigere kunne nå den smukke stil, så var meget nået.

Man kan opøve styrke, forøge smidigheden og forbedre behændigheden, hvorfor skulle man ikke kunne opøve evnen til at slappe af.

Hvis det med erfaringen viser sig, at enkelte specielle afslapningsøvelser kan fremme arbejdet til en hurtigere opnåelse af målet, så har de deres berettigelse og vil kun

virke til at forskønne vor gymnastik. Jeg mener ikke, vi skal bruge specielle afslapningsøvelser til vore opvisninger, men kun til træning.

Jeg omtaler her nogle få afslapningsøvelser, som alle er lette at forstå.

1. Rygligg. afslapning: Efter kraftige forsideøvelser prøv i ca. 20—30 sekunder at slappe fuldstændig af. Lederen kan evt. gå rundt og prøve, om gymnasterne slapper helt af ved at tage dem i hånden og løfte armen.

2. Fremligg. afslapning: Efter kraftige fremliggende eller håndliggende øvelser prøv at slappe fuldstændig af.

Man får i disse tilfælde den første fornemmelse af, hvad det i det hele taget vil sige at slappe af, idet det er meget let at slappe af i en stilling.

Afslapning under bevægelse:

1. Småhop på et ben med rystning af læg- og lårmuskulatur på modsat ben.

2. Småhop med helt løse arme og skuldre. — Har man f. eks. arbejdet længe i en bredst. stilling, føler man velvære ved disse to øvelser.

3. Hvilende armsving udført rigtigt er en afslapningsøvelse. Lad armene falde løst helt ned til benene hver gang og lad være at forcere svingene.

4. I rækstående højning ned med fejtesving opnår man en dejlig afslapning.

5. Rækbredvinkelst. rystning af hænder, arme og skuldre efter kraftige krops- og armøvelser virker velgørende.

6. Rystn. af hænder, arme og skuldre under gang og løb.

7. Krogyggliggende rystning af læg- og lårmuskulatur.

Vi kender flere af disse øvelser, vil mange sige, og det er rigtigt, men sikkert ikke med hovedvægten lagt på afslapningen. Øvelserne skal ikke bruges ved enhver lejlighed, men når de kan virke velgørende på gymnasterne efter krævende ting. Gennem disse få eksempler vil gymnasterne erfare, hvad afslapning er, og når man derefter i de almindelige øvelser minder dem om at slappe af, så er jeg også

sikker på, at det i højere grad vil lykkes for dem at gøre øvelserne både smukkere og lettere.

Som elev på Ollerup Gymnastikhøjskole lærte jeg, at de gymnastiske øvelser kunne inddeles i tre grupper efter deres virkning: 1. Smidiggørende — 2. kraftgivende og 3. behændiggørende øvelser.

Jeg savner imidlertid i denne virkningsinddeling to ting: En gruppe, der hedder hurtighed (eller hurtigkraft) og en, der hedder udholdenhed.

I reglen foregår gymnastikken i vore gymnastiksale i takt, og det gør heller ikke noget, når det drejer sig om smidiggørende eller behændiggørende øvelser, men når det drejer sig om kraftgivende øvelser, da får den enkelte ikke tilstrækkelig lejlighed til at udfolde sig med sin fulde energi og al sin kraft.

Hvis man lod den enkelte arbejde frit og fordrede øvelsen udført et bestemt antal gange, ville man på denne måde både komme til at opøve hurtighed, en vis udholdenhed og stor styrke.

Jeg giver herunder nogle få eksempler på øvelser, hvor ovennævnte egenskaber opøves.

1. Strækrygliggende 5 højninger helt frem. Strækrygliggende 5 knæløftninger til næsen. Derefter 4 højninger frem, 4 knæløftninger o.s.v. 3—2—1. Det gælder om at blive først færdig.

2. Håndliggende 5 hop til støthugsiddende stilling. — Håndliggende 5 armbøjninger — derefter 4—3—2 og 1 gang som i 1 og så fuldstændig afslapning.

3. Bredmodvinkelhæng. krophævninger 20—40 gange så hurtigt som muligt, men sørg først for, at øvelsen er lært.

4. Vinkelhæng. 5 opgange til spændbøjning og i den 6. holdes stillingen. Øvelsen kan udføres mere end 5 gange og gentages, men man skal lægge vægt på at komme helt op hver gang. Jeg er af den overbevisning, at bevægelsen til spændbøjningen giver mere styrke end det statiske arbejde i selve stillingen.

5. Bredst. 10—20 hurtige sidebøjninger efterfulgt af

langsomme sidebøjninger. I de hurtige bøjninger opøves smidighed, men i endnu højere grad styrke.

6. Bredst. hurtige, ensidige, dybe knæbøjninger.

7. Strækhængtåstående enkelte knæløftninger v.—h., derefter 5 samlede — så enkelt v.—h., 4 samlede og så fremdeles nedefter.

Disse øvelser skal selvfølgelig udføres med god form, for at man kan høste det fulde udbytte, og antallet af gange, man ønsker dem udført, afhænger af holdets dygtighed.

Enhver dygtig gymnast kan gøre gymnastik i timevis uden at blive virkelig forpustet, hvis han hele tiden arbejder i takt. Ved ind imellem de almindelige øvelser at flette nogle af disse krævende ting, ved jeg, at både styrke, hurtighed og udholdenhed vil blive trænet ekstra op.

Når man i almindelighed taler om hurtighed, tænker man på løb, men hurtig reaktionsevne i f. eks. forsidens og ryggens muskulatur kan udmærket opnås i gymnastiksalen gennem øvelse 1—2—4—7.

Til slut må jeg ganske kort omtale det nye i håndboldlovene med hensyn til spærrereglen.

§ 2. Det er tilladt med kroppen at spærre for en hvilken som helst modspiller, men med armene er det kun tilladt at spærre for den modspiller, der har bolden, med vidt udbrede arme, når man befinder sig i hans bevægelsesretning.

Fortolkning: Enhver form for armspærring for den modspiller, der ikke har bolden, er på det strengeste forbudt. Armene må ikke på noget som helst tidspunkt holdes ud fra kroppen i den hensigt at hindre modspillerens bevægelsesfrihed.

Ved første overtrædelse af reglen gives frikast og advarsel, i gentagelsestilfælde frikast og udvisning i 5 min., dernæst frikast og udvisning for resten af kampen.

Ved ulovlig berøven af oplagt målchance dømmes strafkast og advarsel, og i gentagelsestilfælde straffekast og udvisning som ovenfor.

Ved oplagt målchance menes, at kun målmanden befinder sig mellem mål og målskytten.

Viggo Søndergaard.

FREMTIDEN

De såkaldte livssandheder, vi finder udtrykt af forskellige store tænkere, har meget mere at sige os, end vi mange gange ved vor overfladiske berøring med dem gør os klart. Forleden faldt jeg således over følgende ord: *Fremtiden tilhører ikke det færdige og stivnede, men det, der gror og vokser.* Jeg har dvælet en del ved disse linier i det sidste og har følt lyst til at gøre visse betragtninger over dem her i årsskriftet.

Når det netop blev disse linier, jeg tog frem, var det ikke, fordi de er de eneste, men fordi de har så uendelig meget at sige os unge.

Det er jo en såre naturlig og selvfølgelig ting for et ungt menneske at tænke på fremtiden, det er med henblik på den, vi tager vor uddannelse, enten vi skal arbejde praktisk eller have et arbejde som kræver eksamen, men når læretiden eller eksamen er overstået tænker mange: nu er jeg udrustet til at klare mig videre ind i fremtiden.

Selvom de fleste siger, at de skal lære så længe de lever, så stagnerer en stor del alligevel i det øjeblik, de får deres egen virksomhed, gård, værksted og lignende, eller de bliver ansat i en god fast stilling. De tænker da: nu ved jeg, hvordan jeg skal klare dagen og fremtiden og slår sig således til ro i deres egen lille verden. Kort sagt: de går i stå.

Men der er stadig udvikling i verden, der sker nye ting på alle områder, også indenfor dit arbejde. Og hvordan skal du kunne følge med, hvis du ikke stadig bliver bekendt med det nye, der sker. Ønsker du at klare dig i konkurrencen, må du stadig forny dig, hvis du ikke vil glide længere og længere bagud. Det hjælper ikke at stå og træde vande, engang vil du blive træt og uvægerligt synke til bunds.

Noget du også ret snart bør opdage er, at først når du er færdig med din uddannelse, skal du i virkeligheden til at lære. Det er i hvert fald noget, som de mennesker, der tager eksamen, bør opdage for at kunne blive virkelig modne til at varetage deres gerning og få noget ud af den. Des-

uden tror mange, at efter endt uddannelse mangler de kun at høste erfaring for at kunne klare sig og udfylde deres plads, men der skal andet og mere til, man må lære at gøre brug af enhver ny landevinding, der bliver gjort, det være sig af videnskaben som af praktiske arbejdere.

Mange forskanser sig bag det, de har lært i deres lære- og studietid, og tror, det er nok til at klare sig på, men udviklingen går sin gang. Historiens strøm river os ubønhørligt med ind i fremtiden, derfor hjælper det ikke at stå stille på stedet. Vi er alt for tilbøjelige til at forbinde tryghed med bevarelsen af det bestående, men som bekendt kan intet bestå uændret, der må tilføjes nyt for at stive det gamle af. Derfor må også du i dit daglige virke have nyt tilføjet for at kunne følge udviklingen, om ikke af anden grund, så for stadig at kunne klare dig i konkurrencen og være med i vognen.

Der er intet her i verden, som er konstant. Værdierne skifter for hver tidsalder, den nye generations syn på tingene og tilværelsen er sjældent det samme som den gamles. Selv ikke sådan en ting som vor opfattelse af frihed er uforanderlig. I vore dage er frihedsbegrebet blevet udvidet. Vor nuværende generation har opdaget den trusel mod friheden, som ligger i fattigdom og utryghed, i sociale og økonomiske forhold, som ikke tillader menneskene at være frie. Denne nye frihedsopfattelse kæmper sig i dag frem i mange lande, og gamle synspunkter revideres åbenlyst og ubønhørligt for øjnene af os.

Måske ikke mindst som en naturlig konsekvens af ovennævnte frihedsopfattelse, bliver det nødvendigt at følge med i udviklingen og blive ved at vokse i overensstemmelse med tidens krav, hvis du vil klare dig.

Vi kan også i samme forbindelse tænke på vor demokratiske styreform. Demokrati hører ligeledes til de begreber, der fortolkes på en ny måde af hvert nyt slægtled. Den demokratiske styreform blev ikke endelig fastlagt af det 18. århundredes politiske teoretikere. Demokratiet er ikke et stivnet, en gang for alle fastlagt system, men en levende

tro i stadig vækst. Det er en evigt fremadskridende tilpasningsproces, om jeg så må sige, et vekselspil mellem frihed og retfærdighed, mellem det enkelte menneskes rettigheder og samfundets krav. Men lad mig understrege, tilpasningen bliver aldrig fuldkommen, den er et altid bestående problem, som vi mennesker må løse om og om igen.

Dette sidste eksempel er der grund til at gøre særligt opmærksom på i øjeblikket, hvor demokratiet trues stærkt i sin sunde vækst.

Gennem de forannævnte eksempler har jeg søgt at understrege, at det i høj grad er nødvendigt, at hver enkelt af os, hver på sit område, dygtiggør sig til sit daglige arbejde for derigennem at kunne løse opgaverne på en til tidens krav og udviklingen svarende måde, samt ikke mindst for derigennem at være med til at forme fremtiden i den rigtige retning.

Selvom der for de fleste menneskers vedkommende er et nøje sammenspil mellem deres rent arbejdsmæssige dygtighed og deres åndelige udvikling, er der måske alligevel grund til også i samme forbindelse at gøre opmærksom på det sidste.

Der er ingen tvivl om, at alt for mange mennesker negliger deres åndelige eller måske bedre deres menneskelige udvikling. Men større praktisk dygtighed kræver simpelthen udvidet horisont, ellers er der ingen mulighed for at kunne udnytte dygtigheden rigtigt.

Flertallet af os værdsætter ganske givet den praktiske dygtighed højest, men der er nu engang så nøje en sammenhæng mellem udviklingens praktiske og åndelige problemer, at vi simpelthen ikke kan løse de praktiske problemer på den rigtige måde uden også åndeligt at stå på et højt niveau. Og dog tror jeg at turde sige, at mange af de meget betydningsfulde spørgsmål, der netop søges løst i disse efterkrigsår, løses under for rigelig hensyntagen til det praktiske og gennem en undervurdering af det menneskelige, det åndelige.

Men jeg skal ikke forsøge nærmere at udrede dette her,

kun påpege det som en rettesnor for, at vi også har et ansvar overfor vor åndelige udvikling.

Vi må aldrig glemme at holde bekendtskabet vedlige med den levende og berigende litteratur, oplysende foredrag og aktuelle diskussioner, vi må følge med i tidens åndelige og menneskelige spørgsmål for derigennem at sikre vor fortsatte udvikling på dette område.

Mennesker, der lever i samfund, hvor man ikke er nødt til at skrive under på ganske bestemte anskuelser, må være klar over, at friheden forpligter, og at man umuligt kan udnytte de muligheder, den frembyder, hvis man ikke selv er interesseret i at sikre sin fortsatte udvikling. Tillige er det den eneste mulighed for at overbevise andre samfund om, at dette er vejen til menneskelig frigørelse, til lykke og fred, til fremtidens sunde udvikling.

Det er nemlig kun frie og åndeligt udviklede mennesker, der har mod og evne til at tænke, og det er kun gennem frie tanker, der frit bliver udtrykt, at et folks sjæl holdes levende. Med et folk uden sjæl vil det gå som med et træ uden rod, det har ingen fremtid, det vil gradvis visne og bukke under for fremtidens storme.

Som det er for samfundet, er det naturligvis også for hvert enkelt menneske. Der ligger en fremtid foran os, men hvad den byder os, og hvor hurtigt vi vil bukke under, vil fuldkommen afhænge af os selv.

Dette er måske betryggende at høre, men kun, hvis vi indser og erkender vort ansvar. Livets lov, som livssandhederne så kraftigt understreger, fortæller os det, men vi sidder dem mange gange overhørig.

Selvom det måske er et forfængeligt håb, vil jeg dog til slut udtrykke håbet om, at en hel del af jer, der læser disse linier, vil skænke dem nogle tanker og forhåbentlig indse, at ønsker du og jeg at udnytte fremtiden og derigennem naturligvis også være med til at forme den, må vi først og fremmest være klar over, at *fremtiden tilhører ikke det færdige og stivnede, men det, som gror og vokser.*

Tage Søgård.

FRIHEDEN

»I dag står flaggstangen naken
blandt Eidsvolls grønnende træer.
Men netopp i denne timen
vet vi hva frihet er.«

Jeg tror, at Nordahl Grieg med disse linier ikke alene har sagt noget aktuelt i dagens anledning (17. maj 1940), men også har sagt noget væsentligt om, hvad frihed er.

Grieg og størstedelen af det norske folk var klar over, at den frihed, som Eidsvoll og alt, hvad der knytter sig til dette sted, var udtryk for, var i fare, og man gjorde op med, hvad frihed var.

»Frihet og liv er ett
så enkelt så uunnværligt
som menneskets åndedræt.«

Men gennem dette digt og den norske krigslyrik iøvrigt, som Grieg og andre norske digtere var mestre for, lyser på trods af ydre modgang og nederlag en varm tro på fremtiden og en forsikring om, at tabet af ydre frihed ikke er ensbetydende med tab af den personlige frihed.

Tværtimod viste mange, at de netop på trods af landets ydre besættelse havde de egenskaber, der gjorde dem til frie mennesker.

Hermed er jeg ved det væsentlige i det, jeg vil skrive nogle ord om i det følgende.

Man er i dag godt i gang med at knytte begrebet frihed til stater og menneskesamfund mere end til enkeltmennesker. Når man nu er ved at dele lande og stater ind i frie og ufrie områder, så synes det mig mere nærliggende og rigtigt at rette blikket mod individerne i de forskellige områder og spørge, om frihed i grunden kan gives kollektivt.

Der er selvfølgelig en vis sammenhæng mellem en stats styre og muligheden for de enkelte mennesker til at leve som frie mennesker, men jeg synes, at man lægger for megen vægt på de ydre ting og ikke på det væsentlige i denne forbindelse: det enkelte menneskes evne til at være sig selv som personlighed.

Jeg sad en aften i Flensborg og talte med en ung mand,

der havde været med hele krigen igennem. Han fortalte om nogle af sine oplevelser, om hvordan han havde været med til at slagte en hel bys befolkning, hvordan han havde overværet menneskelig udryddelse kollektivt i koncentrationslejrene, og han sluttede med at spørge, hvordan kan man være menneske efter dette?

Jeg måtte blive ham svar skyldig. Men jeg kom til at tænke på kollektivismens forbandelse, der udsletter enkeltmenneskers værdi og gør dem til brikker i den store sammenhæng.

Derfor er faren i dag troen på, at friheden alene er noget ydre, som kan tages og gives af stater. Man må vist gøre sig klart, at frihed helt enkelt er det enkelte menneskes evne til at leve som menneske under ansvar, uanset hvordan de ydre forhold så end arter sig.

Det må være det tilgrundlæggende i al opdragelse: at stille mennesket over for sit ansvar som menneske.

Det er højskolens store chance, det er dens opgave — vil den, som det er tilfældet på mange af disse skoler, stadigvæk være røgter af sidste århundredes tanker og livsform, vil den stadig være forkæmper for ideer og brydninger, som har udspillet deres rolle, eller vil den være et fristed for en søgende ungdom og hjælpe den til at være menneske, til at finde ind til en livsform, der gør det muligt at være enkeltmenneske i kollektivismens tidsalder på trods af ydre omvæltninger — eller rettere sagt, i trods mod alt det, der kommer ude fra.

Ydre begivenheder kan have indflydelse på Danmarks stilling som nation, men ikke på, om Danmark er et frit land. Det afhænger af, om de enkelte mennesker ejer personlig frihed og styrke. Det kan de mangle selv under de tryggeste materielle forhold. Det kan de have og har måske stærkest, når de ydre forhold trænger sig stærkest på.

Det er værd at tænke på i denne tid, da mange med bekymring ser udviklingen i verden i møde. Til syvende og sidst afhænger menneskeværd og personlig frihed ikke af ydre forhold, men af troen på det bedste i livet.

Der siges så ofte, at vi lever i en stor tid — måske —

men spørgsmålet om tidens storhed afgøres ikke alene af begivenhedernes størrelse. Massen og kollektivismen skaber ikke i sig selv en stor tid — den skabes kun af frie mennesker, der er opgaverne og ansvaret voksen.

Det er med disse tanker som baggrund, at søgelyset i dag rettes mod dansk ungdom med spørgsmålet, om den er parat til at tage sin lørn i den verden, der må komme ud af omvæltningerne rundt omkring os. Måtte søgelyset ikke blive rettet forgæves mod os.

Det, jeg har berørt her, dækker ikke helt det, jeg ville sige. Derfor slutter jeg med nogle vers af Nordahl Grieg, der rammer ind til det, denne artikel skulle være udtryk for.

Kringsatt av fjender
gå inn i din tid.
Under en blodig storm —
vi deg til strid.
Kanskje du spør i angst
udekket åben:
»Hvad skal jeg kjempe med,
hvad er mit våpen?

Her er ditt vern mot vold
her er ditt sverd:
Troen på livet vort,
menneskets verd.
For all vår fremtids skyld,
søk det og dyrk det
dø om du må — men:
øk det og styrk det.

Elsk og berik med drøm
alt stort som var.
Gå mot det ukjennte,
fravrist det svar.
Ubygde kraftverker,
ukjennte stjerner —
skab dem, med skånet livs
dristige hjerner.

Da synker våpnene
magtesløs ned.
Skaper vi menneskeverd
skaper vi fred.

Thormod Petersen.

BREV

Kære gamle sommerpiger!

I sidste årsskrift gav jeg udtryk for mit ønske om at kunne give jer lidt oplysninger om finsk kvindegymnastik, men jeg kan desværre heller ikke nu give jer meget mere, end jeg kunne den gang.

Jeg oplevede otte dejlige dage med Hilmer Jalkanen og hendes vordende lærerinder på universitetet i Helsingfors. Sproget var jo volapyk for mig, idet al undervisning foregik på finsk. Følge med i øvelserne kunne jeg sagtens, men når eleverne underviste, forstod jeg ikke et suk. Det var herligt at se, og på trods af sprogvanskelighederne lærte jeg lidt. Jeg var også med ude på skolen, hvor undervisningen desværre også foregik på finsk. Jeg havde den store glæde selv at få lov til at undervise dem i kølle- og holdøvelser. Disse legeredskaber var de endnu ikke kommet så langt med. De var vældig søde og meget interesserede i vore øvelser.

Fra den korte tid hos Jalkanen tog jeg til Sverige, og her blev jeg stillet over for en gymnastik lige modsat Jalkanens. Det var udelukkende idrætsgymnastik vi fik her, men så havde jeg den store oplevelse at stifte bekendtskab med Ernst Idla og hans flickor. De af jer, der var med til lingiaden, vil sikkert huske ham, og mon I ikke har sukket lige så dybt som jeg over deres legende lethed i alle bevægelser. Desværre var forholdene ikke sådan, at jeg kunne følge hans undervisning, da jeg havde mere end nok på Bosön, hvor jeg var. Til orientering kan jeg fortælle, at Bosön er et idrottsinstitut, der ligger lige uden for Stockholm. Her har de i lighed med vor delingsføreruddannelse kursus på 2½ måned, og det var på et sådant, jeg var. Bosön ligger ude i Skærgården, og at der er skønt, behøver jeg vist næppe at fortælle. Nå, men tilbage til Idla. Jeg så selvfølgelig alle hans opvisninger og kunne nok tænke mig at stifte nærmere bekendtskab med ham og hans gymnastik. På vort hold på Bosön havde vi et par flickor, som gik

hos ham, og jeg lærte lidt af dem, og nogle af hans øvelser havde vi også. Pigerne fra i sommer kan sikkert huske et par af dem.

Nærmere bekendtskab med ham fik jeg alligevel, men herhjemme.

I skolernes efterårsferie arrangerede Dansk gymnastikforbund et kursus med Idla. Hver dag i en hel uge gik vi med stor interesse til hans timer og lærte en del. Let at gengive øvelserne på papir er det ikke, idet der var så megen bevægelse, at det bedste er at se dem udført. Til demonstration havde han tre af sine bedste flickor med, den ene var dansker. Han søger sine bevægelser ud af det naturlige og ud fra legen og de daglige bevægelser. Af redskaber bruger han især bolde, fordi bolden i sig selv er levende, og derfor bliver gymnasten også nødt til at være levende. Almindelige redskaber bruger han også, men vi havde ingen tid til at få dem gennemgået. Han forsøgte at få os til at gøre det hele, så det virkede naturligt og således, at vi levede os ind i øvelserne. Bevægelserne skulle være totalbevægede, så f. eks. armene ved et fejssving ikke gjorde arbejdet alene, men derimod lagde det meste på kroppen.

Han brugte heller ikke tvungen opstilling, så at enhver stod på een og samme plet hele tiden. Tværtimod gentog han atter og atter, at vi måtte sprede os. Heller ikke syntes han om kommando. Vi er jo allesammen mennesker, og man kommer meget længere med folk, hvis man taler til dem og viser dem til rette på en behagelig måde; f. eks. hedder det ikke, højre — om! men, drej til højre, altså tiltaleformen. At vi særlig fæstede os ved hans gang og løb, skyldtes sikkert det, at det følte behageligt at løbe og gå, som han ville have det. Løbet var joggning, akkurat som vi bruger det i idrætten. Han sagde for resten, at samarbejde med idrætten ville være til såvel gymnastikkens som til idrættens bedste. Tiden gik blot alt for hurtigt, og på den korte tid var der jo grænser for, hvor meget vi kunne nå at få med. Dejligt var det at være med, og inspirerende er det at se og høre noget nyt.

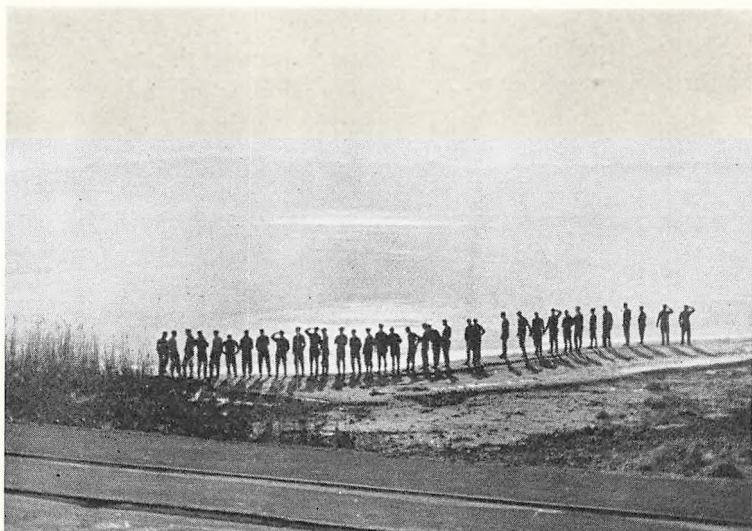
I vinter går jeg til gymnastik hos en af Else Hamburgers elever og lærer der alt det med hofteforskydning, som sommerpigerne sikkert mindes fra Dudde's time, mon ikke? Her koncentrerer bevægelserne særlig om lændepartiet, der hos de allerfleste er uarbejdet. Det er ret anstrengende gymnastik, og endnu har vi ikke haft en eneste siddende øvelse. Man er mør efter en time, men man kan ikke lade være med at tænke på den strittende hale, der er så uskøn, kun fordi man ikke forstår at arbejde med sin lænd, og så tager man fat for alvor.

Ret meget kan jeg ikke fortælle jer om dette system, men efter en vinters arbejde vil det sikkert hjælpe.

Nu har jeg forsøgt at give jer et meget lille indblik i de systemer, som er på mode, om jeg må kalde det sådan. Helt enige er de ledende gymnastikpædagoger ikke, men man har indtrykket af, at hver for sig gør deres bedste for at fremme udviklingen.

Alle kammerater, elever og kolleger ønsker jeg en rigtig glædelig jul og et godt og indholdsrigt nytår.

Oda Larsen.

Kære gamle elever!

Året, der er gået, har været et godt arbejdsår med mange glæder. I tilgift har vi fået en del mindre glædeligt at tænke på med hensyn til skolens udvidelse. Den optimisme, der prægede mit sidste brev til jer, kan desværre ikke fortsætte i år.

For I vil alle spørge: »Hvorledes går det med byggeplanerne?« — Jeg kan lige så godt svare jer med det samme, selv om jeg har mest lyst til at springe dette afsnit over: Desværre er der så godt som intet nyt, i hvert fald ikke noget positivt.

Hvorledes kan det være?

Var det hele ikke i god gænge, og var der ikke fast bund under de planer, der var fremme i sidste årsskrift, selv om de lød optimistiske?

Jo, det var der absolut, og det er der endnu, selv om tidernes ugunst lægger hindringer i vejen og forrykker forholdet mellem kapital og omkostninger i den forkerte retning.

Hvad er det, som har stillet sig hindrende i vejen for færdiggørelsen af Den jyske Idrætsskole?

Som I alle ved, har forholdene ikke forandret sig til det bedre. Der er stadig kommet nye vanskeligheder. Egnen, som vi tilhører, mangler bygningshåndværkere, og en byggetilladelse udover rent boligbyggeri er meget vanskelig, ja umulig at få, så længe den lokale byggesituation er så bestrængt.

Alene af den grund har det været umuligt at komme i gang. Imedens vi ventede på bedre tider, forværredes de således, at det nu er meget dyrere at bygge, og priserne stiger stadig.

Selv om skolen ikke direkte har været berørt af politiske og nationaløkonomiske forhold, har de dog indirekte lagt en bremse på udvidelsesplanerne.

Dansk Idræts Forbunds velvillige tilsagn om hjælp har vi ingenlunde forskertset, men sagen ligger således, at DIF ganske naturligt måtte sikre sig, at skolen rent idrætsteknisk — jeg tænker her på bygningernes indretning til idrætslige formål — må være tip top.

Det har medført ret strenge krav til byggeriet og selv sagt også en fordyrelse, som de sidste tiders prisstigninger ydermere har givet vort overslag en ret stor slagside i den forkerte retning.

Vi søger at finde en vej frem, viljen er der, og den svækkes ikke. Målet skal nås. Måske er der et og andet, vi må renoncere på i første omgang. Måske skal byggeriet ske i etaper, for der er stadig enighed i skolens bestyrelse om, at det, der skal laves, skal laves første classes.

Vi her på skolen mister ikke troen på, at det skal lykkes os at få en fuldt moderne skole bygget. Vi må blot se i øjnene, at det vil vare længere end beregnet.

Desuden er højskolerne inde i vanskelige år med svigtende elevtilgang og dårlige økonomiske arbejdsforhold. Ligeledes er der vel også noget rigtigt i den kritik, der har været fremme om, at højskolen ikke har kunnet forny sig, så den står på højde med det, som ungdommen af i dag kan gøre krav på, og måske ligger her noget af grunden til den ringe elevtilslutning.

De kommende år vil blive en kamptid for højskolerne, men det vil også blive en grotid. En så væsentlig kulturfaktor, som disse skoler er, kan vi ikke undvære, den vil vide at hævde og tilpasse sig den nye tid uden at gå på akkord med sine hundrede år gamle livslove og traditioner.

Gennem landselevforeningen, hvis oprettelse og formål skyldes de omtalte vanskeligheder, har gamle højskoleelever vist et prisværdigt initiativ, der nok skal sætte sine spor i tiden fremover, vinde nye proselytter og skabe større tilgang.

Vil de vanskelige økonomiske forhold, landet er inde i for øjeblikket, og de forøgede skattebyrder lægge hindringer i vejen for unge menneskers højskoleophold?

Jeg tror det ærlig talt ikke. Trangen til dygtiggørelse og søgen efter værdier i livet vil stadig gøre sig gældende, og det vil vise sig, at ungdommen, trods økonomiske hindringer, stadig vil komme til os, søge afspænding og afklaring for det pres, som årets begivenheder herhjemme og verden over daglig vælter ind over os.

Selv om året nærmest har været stillestående med hensyn til byggeri og fremtidsplaner, har det ikke kunnet berøre skolelivet. Vi har helliget os, ja, jeg fristes til at sige, søgt trøst i det daglige arbejde med vore lange og korte kursus.

Her er også trøst og opmuntring at finde gennem den store flok af unge, der i år har søgt skolen. Det har været et ualmindeligt dejligt arbejdsår, og når jeg nu fordyber mig i minderne om de dejlige timer, vi har haft sammen, så fyldes jeg af taknemmelighed over den gerning, jeg har valgt her i livet. Den kan ikke være skønnere, trods alle besværligheder og bryderier der i dag følger med at holde skole. Trods det, prisstigningen på daglige fornødenheder ikke gør økonomien bedre, løber det dog rundt, og kan vi forlange mere?

Optimisten i mig er svær at holde nede, og det er I medvirkende til, måske i langt højere grad end I aner. Hvert venligt ord, hvert smil, jeres gåen ind for opgaverne, jeres alvor overfor livets vanskelige problemer giver tilværelsen værdi og gør, at vor lyst til gerningen aldrig svækkes.

Jeg må i gang med at fortælle om året, der er gået.

Tilslutningen til vinterskolen var ret god, men dog ikke større end at vi godt kunne have flere elever, derfor averterede vi et tre måneders kursus, der skulle begynde 6. jan. Det viste sig at være en udmærket ide, idet vi på den måde

fik fuldt hus, og ydermere havde vi den glæde, at begge kursus supplerede hinanden på så fortræffelig måde, at vi med største sindsro forsøger det samme i denne vinter, og det tegner godt.

Vi kan ikke sidde med hænderne i skødet og vente på, at eleverne skal komme til os. Har en ung mand ikke tid og råd til at komme på 5 måneders kursus, så må vi finde en udvej således, at også han kan få den oplevelse, det er at komme på skole. Vi har så mange kursus, at vi altid kan få en ung mand eller kvinde anbragt. Det ved I, og I må aldrig blive træt af at sende os nye elever.

Vor nye skoleplan, som I alle har modtaget, blev færdig i foråret. Der har været udelt tilfredshed med form og indhold, og nu er det blot, at I bruger den i agitationen for jeres skole.

Hvad er der at skrive om vinterens begivenheder? Intet, vil nogen måske sige, det ene år går vel som det andet, og dog — der vil altid være noget, som skiller det ene hold fra det andet.

Var det et dygtigt hold? Ja selvfølgelig, det bedste, vi

endnu har haft. Nordmænd, sydslesvigere, jyder, fynboer og sjællændere i skøn forening arbejdede på livet løs den ganske vinter uden et eneste øjeblik at slappe af, fraset den afspænding, som vore mange gode underholdningsaftener, besøg på virksomheder i Vejle m. m. naturligt giver i det daglige arbejde.

Disse besøg i arbejdende industrier er mere end blot underholdning, de giver et ganske storartet indblik i og anskueliggør levende de forhold, hvorunder mange af vore vigtigste produkter bliver til. Eleverne kan lide denne form for undervisning, og aller må jeg på deres vegne takke for den velvilje, vi altid møder fra disse institutioner.

Fastelavnsfesten begunstigedes af strålende vejr, og kusinerne var glade for det udmærkede arrangement, der med sit væld af overraskelser, lige fra tøndeholdet, skuespil-

let »Intrigerne«, Grønlændervisen til Elmos effektfulde afslutning, tegnede sig som en af de bedste, vi har haft.

Af andre af vinterens begivenheder må også nævnes Hagelsø's foredrag, redaktør Pachaci's foredrag med lysbilleder fra Jugoslavien, konsulent Poul Helmers jagtfilm samt Robert Wendt's foredrag om foreningen »Norden«s arbejde.

Efter en travl påske og april måned rykkede sommerpigerne ind, ikke i noget overvældende stort antal, men en særdeles god lille flok, som vi var meget glade for. De præsterede at byde på et elevmøde, der vil stå i erindringen, som måske det bedste til dato.

Som de sled, ikke alene klarede de det daglige arbejde, men viste tilligemed en energi — når talen var om prøver i gymnastik og komedie m. m. til festen — der var beundringsværdig. Det var derfor med god samvittighed, at vi efter mødet tog en dag fri og slappede af ved stranden for derefter at fortsætte med fornyet energi.

Programmet for elevmødet skal jeg kort skitsere.

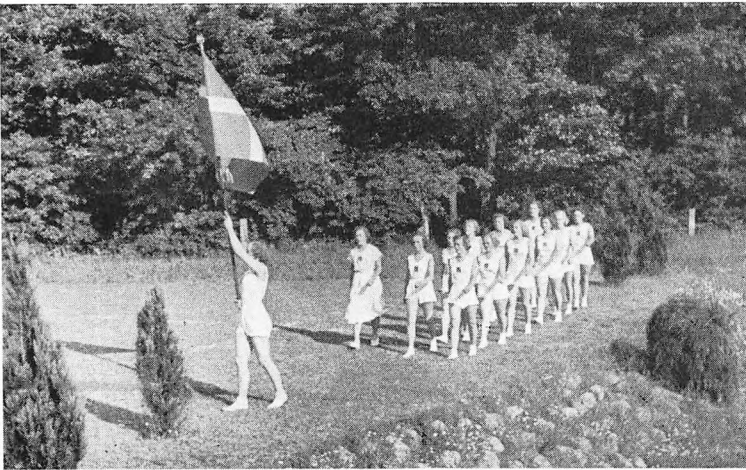
Lørdag aften var der generalforsamling i elevforeningen, hvorefter Thormod Petersen holdt foredrag om Kaj

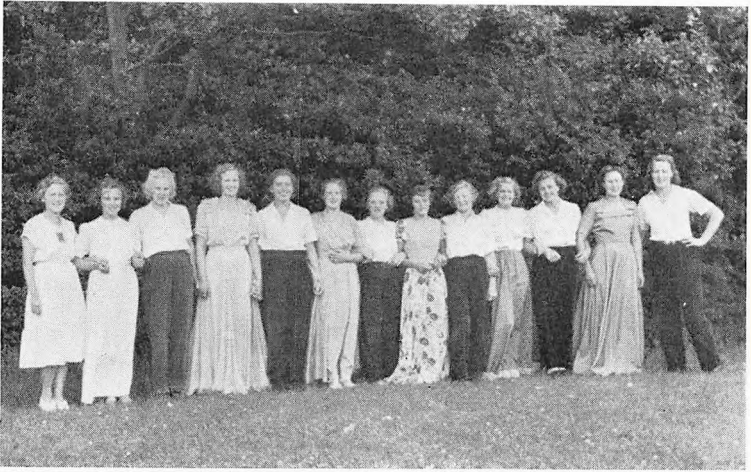

Munk. Aftenen sluttede med kaffe og den sædvanlige spadseretur til skihopbakken.

Søndag formiddag udkæmpede gamle og nye elever nogle drabelige håndbold- og idrætskampe på stadion, for derefter at tage badstuen i besiddelse.

Om eftermiddagen holdt Tage Søgård foredrag, og så

kom sommerpigernes gymnastikopvisning, som afsluttedes med folkedans.

Efter aftenmaden var der underholdning. Sommerpigerne opførte i år »Kongens kone«, men festens højdepunkt blev sikkert indvielsen af en springvandsfigur i cement, som Helmut og jeg modellerede ved badstuen i sommer, en stor vandsprudende øgle, der så fantastisk ud i projektørbelysning med dansende sommerpiger i tylsdragter

og slør, plus en havmand, der dukkede op af vandet og bortførte en af nymferne; jo, det var skønt!

Et elevmøde kan dog vanskelig beskrives, samværret, stemningen og de mange gensyn skal overværes, og når vi ved bålet i den skønne sommernat tager hinanden i hånden, sluttet ringen i samhørighed og lykke.

Og så gik den sidste måned for vore flittige sommerpiger.

Kan I huske Dudde Bidstrups gymnastiktime, vore sejrige håndholdkampe med Vejlepigerne, turen til Trelde Næs, køreturen i »Dollargrinet« med aftensang på Kirkegårdsdiget og natlig besøg på Falckstationen, Signe Troelssens dygtige gymnastikpiger, idrætsmærkeprøverne, håndholdprøverne med Ingemann Kvist som streng, men retfærdig censor, og sidst, men ikke mindst, vore små gymnastikopvisninger, hvor I selv måtte sætte musik til øvelserne og klarede denne vanskelige opgave langt over forventning.

Afskeden! — lad mig springe den over.

Efter sommerskolens slutning fik jeg trods kursustravlheden tid til at færdiggøre en interessant opgave med at farvefilme Danmarks bademuligheder lige fra det primitive åbad til vore flotte svømmehaller.

Ved Trelde Næs.

Jeg glæder mig til at vise jer resultatet til næste elevmøde, og jeg tror, I vil give mig ret i, at vort eget land fuldt indebærer en skønhed, som end så stolte fjelde, vidder og fremmedartet natur ikke kan stå mål med.

Det er naturligt, at man gerne vil udenlands, nu hvor grænserne igen er åbne, men forsøm ikke at se dig om i dit eget land, og du vil opleve, at alle vore dejlige fædrelands-sange vil tone i dig, når landskabet veksler for dit blik.

Sådan gik det for mig.

Mange er de delingsførermøder, foredrag o. l., vi i årets løb har været ude til her fra skolen, og vi er glade hver gang, der er nogen, der har brug for vor hjælp i ungdomsarbejdet, ikke mindst når det er gamle elever, der kalder.

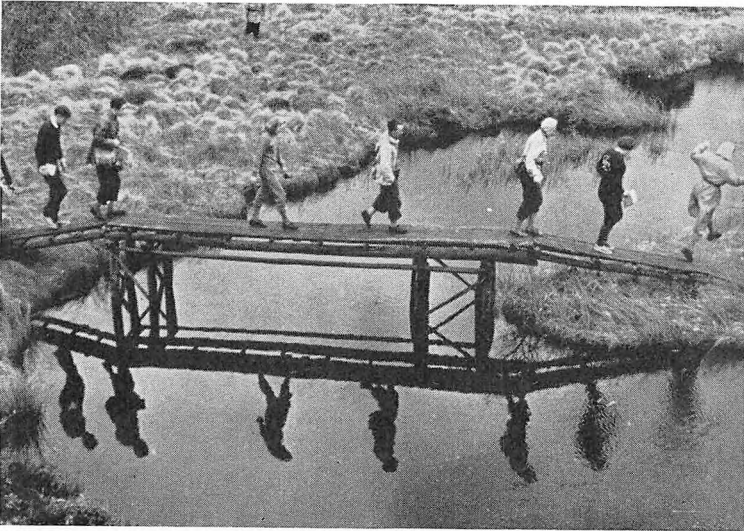
Vi takker for de mange breve fra jer og for de besøg, I ene og med venner har aflagt os. Det er os til stadig glæde.

De bedste ønsker til jer alle for det nye år.

Glædelig jul.

Jeres

Bjarne, Birte, Ingrid og Svend Aage Thomsen.

Orienteringskursus.

SKOLENS KURSUSVIRKSOMHED

Der var ikke langt pusterum efter vinterelevernes afrejse, til de første kursus rykkede ind på skolen i påskedagene. Hver eneste plads var optaget. Dansk Ski- og Orienteringsforbund mødte op med et stort antal deltagere, 60 kvinder og mænd. Det var et dejligt kursus, som blev fortræffeligt ledet. Vi glæder os allerede til at se dem igen til næste år.

Ved siden af dette kursus havde vi også kursus i fri idræt med deltagere fra Aarhus Atletikring. De tilbragte fem gode dage med idrætsinstruktion, træning og badstuebade under deres fortræffelige leder og skolens gode ven, instruktør Svend Ørnby.

Næppe var disse kursus overstået, før et nyt hold rykkede ind. Det var De danske Gymnaslikforeninger, som afholdt et møde for udvalgsformænd og ledere. Dette kursus var desværre for kort, hvilket de fleste deltagere også gav udtryk for ved afslutningen, men det tyder jo kun på,

Aprilkursus.

at der var så mange interessante ting på programmet, at tiden ikke slog til. Skolens håndboldcensor, lærer Inge-mann Kvist, forstod på sin udmærkede måde at holde deltagerne i ilden, så de fik et godt udbytte af kursuset.

For tredje år i træk afholdt skolen et aprilkursus i fri idræt og boldspil. Dette kursus havde samlet 20 deltagere, der fik en masse nye impulser med hjem til deres arbejde i foreningerne. Det er en glæde, at så mange slutter op om dette kursus, og det kan tyde på, at der overalt er stor mangel på kvalificerede ledere, en mangel, som vi gerne gør vort bedste for at afhjælpe.

De sidste to lørdag-søndage i april måned var forbeholdt Vejle Amts Gymnastikforening. Den første søndag til et kursus for kvindelige og mandlige idrætsmærkedommere i gymnastik, et kursus som absolut havde sin berettigelse, idet deltagerne gennem dette kursus fik det rette indblik i, hvordan man giver karakterer i de forskellige gymnastikøvelser. Den næste søndag var sikret dommeraspiranter i håndbold, der fik en grundig gennemgang af lovene ved amtsinstruktør Svend Tønnesen fra Horsens. Dette kursus sluttede med dommerprøve, hvor en stor procentdel af del-

lagerne bestod. Efter dette kursus fik vi et lille pusterum, så vi kunne få gjort Jomsborg i fin stand, inden den travle kursusperiode begyndte.

Arbejdernes Bicycleklub lagde for med et 14 dages instruktionskursus for landevejscyklister under ledelse af den fortræffelige instruktør Axel Goltermann. Han er i besiddelse af den energi og kraft, som skal til for at hjælpe de unge til at blive rigtige landevejsryttere. Deltagerne var begejstrede for det kuperede og skønne terræn omkring skolen, der giver de bedste forhold for cyklisternes konditionstræning.

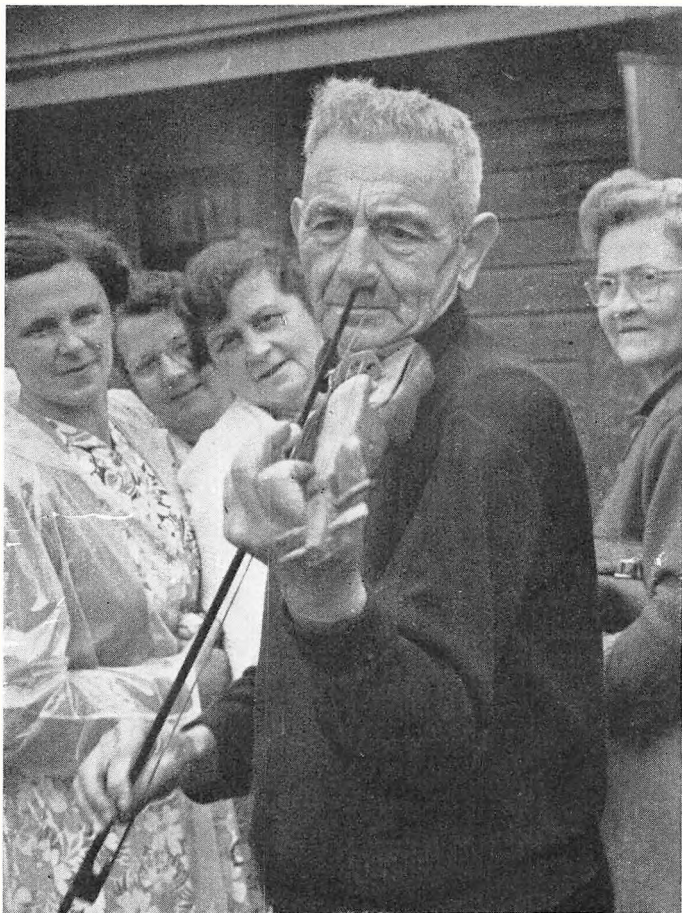
Desværre måtte Dansk Idrætsforbund se sig nødsaget til at aflyse deres instruktørkonference og foreningslederkursus, men vi håber at se dem til næste år.

Så nærmede tiden sig vort årlige elevmøde, men inden dette gik af stabelen, havde vi vort traditionelle otte dages kursus for gamle sommer elever, og det var i år bedre besøgt end ventet. Eleverne tilbragte nogle dejlige dage under Kofoeds ledelse. Vi håber, at alle de, der endnu ikke har tilbragt sådanne otte dage i gamle kammeraters samvær, vil gøre deres bedste for at komme til næste år.

Efter elevmødet fik vi stort rykind, idet der kom to kursus hold. Det ene var vore populære københavnerpiger, de glade Dudder, som kom her for fjerde år i træk. De brugte tiden til gymnastik og idrætsmærkeprøver og tog på ture rundt om i Jylland. Vesterhavsturen, som vore sommerpiger blev inviteret med på, vil sikkert for de fleste stå som den største oplevelse, og det var også en dejlig tur: Lauge-sens have, Knudsens have, Vedersø kirke, det kolde, men friske bad i Vesterhavet, Hvide Sande og meget mere vil kalde gode minder frem i erindringen.

Næste år holder Duddernes kursus 5 års jubilæum, og vi er allerede nu ved at plantlægge »alle tiders« kursus og håber på rigtig mange deltagere af »gamle« og nye Dudder.

Sammen med Dudderne havde vor gamle elev og skolesangens komponist, Karl-Olav Dalbak et otte dages instruktionskursus i fodbold for norske og svenske gutter. Del-

Vesterhausturen. Knudsen spiller på træskofele.

lagerne kom fra Sandviken i Sverige og fra de to fodboldklubber Strømsgodset og Solberg i Norge. Det var friske unge mennesker, der satte deres præg på skolelivet, og de gik op i deres idræt med stor interesse og begejstring.

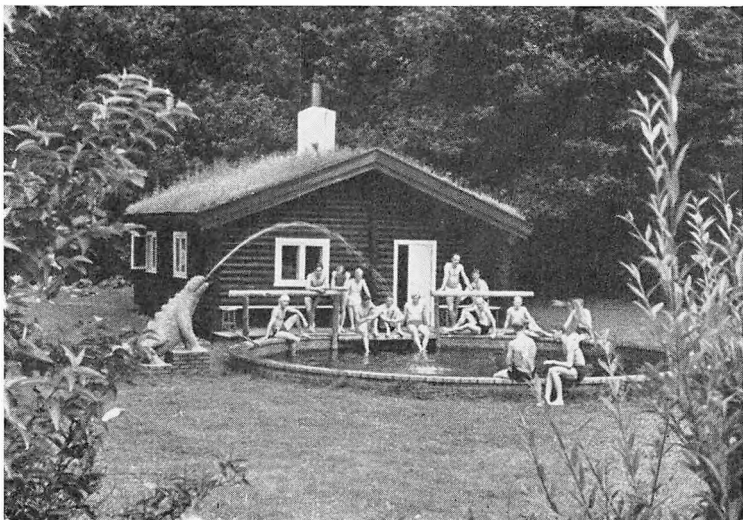
Så rykkede Dansk Boldspil Union ind med deres begynder- og fortsættelseskursus for juniorinstruktører. Disse kursus havde i år flere nye instruktører: Ejnar Jensen (Schwarte), Niels Thomsen, Ove Bundgård og Egon Christoffersen, og det var glædeligt at stifte bekendtskab med disse. Desuden var vore to gamle kendinge Egon Thon

Lærerkursus i håndbold og fri idræt.

og Bjørn Lie Nimb ledere. Fabrikant Ebbe Schwartz, DBUs nye formand, glædede os med et to dages besøg og fulgte arbejdet med stor interesse. Sofus Nielsen, der altid er en flittig og kær gæst ved disse kursus, benyttede lejligheden til sammen med Ebbe Schwartz at opfriske bekendtskabet med den runde kugle, og selv om benene ikke var i besiddelse af ungdommens spændstighed, var man ikke i tvivl om at spille bold, det havde de prøvet før. Foruden deltagerne havde vi også fire drengehold, der var stillet til disposition for de vordende instruktører. Disse drenge kom fra Horsens f. Sportsklubber, Brande Idrætsforening, Auning Idrætsforening og Them Boldklub; dejlige friske knægte, der gik til opgaven med smittende liv og humør.

Dansk Arbejder Idrætsforbund afholdt den sidste uge i juli for fjerde år kursus for instruktører i håndbold og fodbold. Håndbolden blev ledet af Egon Gundahl og fodbolden af Tage Søggård med Herluf Nielsen som hjælpeinstruktør. Drenge fra Vejgård og Ålborg medvirkede til brug ved undervisningen. Charles Hjort og Henri Nielsen var garanti for god ledelse af kursuset, og som tidligere blev dette kursus vellykket og udbytterigt for deltagerne.

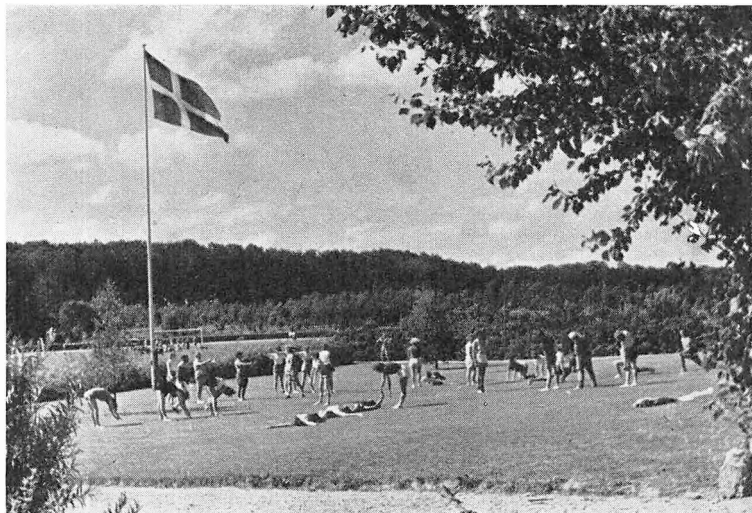
I den første uge af august havde Dansk Atletikforbund sit lærerkursus, der i år havde repræsentanter fra hvert amt i Danmark. Kursuset blev ledet af Dansk Atletikforbunds instruktør Rolf Svanberg, Dansk Idrætsforbunds chefinstruktør Aksel Bjerregård samt den finske forbundsinstruktør Laurell. Det var et godt kursus, der bedst kan karakteriseres med en udtalelse af en deltager: »Det er et af de bedste kursus, jeg nogensinde har været på, der var en interesse og videbegærlighed, der lover godt for lærernes arbejde med den frie idræt i skolen.«

Samtidig havde Dansk Håndbold Forbund også sit årlige lærerkursus, der var kombineret med en videregående uddannelse af foreningsinstruktører.

Aksel Pedersen var som altid en fortræffelig leder. Formanden for DHFs instruktionsudvalg, Egon Sander, bidrog ved sin nærværelse og sin udmærkede instruktion af volleyballspillet til at give kursuset en særlig atmosfære.

I ugen fra 6.—13. august havde vi ikke mindre end tre kursus. Begynderkursus for kvindelige og mandlige håndboldinstruktører samt et boksekursus.

Carl Madsen, som vi tidligere har haft den glæde at se under korte visitter, viste sine gode lederegenskaber som

Gymnastikundervisning.

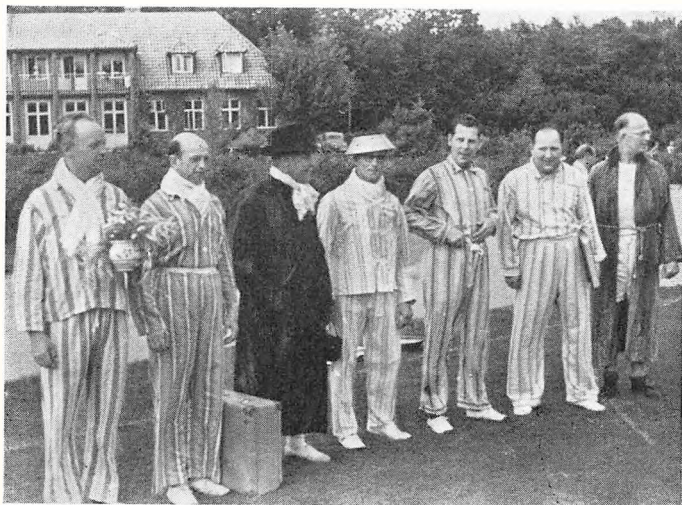
instruktør for håndboldpigerne i denne uge. Pigerne var glade for instruktøren, der foruden det håndboldmæssige røbede stort kendskab til kvindernes specielle felt: »madlavning« ved afslutningens underholdningsprogram.

Mændene tog Aksel Pedersen sig af, og det, jeg tidligere har skrevet om ham, har også gyldighed her.

Skolens gode ven, Leo Gyntler, overværede sidste del af kursuset og bragte ved afslutningen deltagerne og skolen forbundets hjerteligste tak for i sommer, en tak, som vi i fuldt mål gengælder.

Jysk Amatør Bokseunions begynderkursus, der som omtalt foregik sammen med DHF's sidste kursus, blev ledet af DABUs chefinstruktør Jens Christensen, og denne ledede også de to efterfølgende boksekursus. På disse kursus var der flere kendte navne, hvoraf nogle havde været med hvert år, siden bokserne første gang kom på skolen. Et stort stykke arbejde er nedlagt i jyske klubber af disse dygtige unge mænd til gavn for den gode og rene linie, som de ansvarsbevidste ledere ønsker, deres for tiden meget omdiskuterede idræt skal dyrkes efter.

Det skal nævnes, at Dansk Idrætsforbund ved mange af

Old boys kursus. Pijamasholdet.

sommerens kursus havde stillet kapaciteter til rådighed, som gav forbundenes instruktører megen værdifuld hjælp i arbejdet. Dr. Bøje gav på sin inciterende og fornøjelige måde deltagerne indblik i de felter, hvor han har stor indsigt, og alle deltagerne var begejstrede for de nye impulser, som Aksel Bjerregård gav dem, impulser, som de håbede at kunne bringe videre i deres hjemlige foreninger.

Formanden for Dansk Idræts Forbunds anlægsudvalg, Chr. P. Hansen, gav begge lærerkursus værdifulde oplysninger om idrætspladser, deres anlæg og brug.

Vi her fra skolen skylder disse vore venner en varm tak for det store arbejde, de har gjort på disse kursus og hilser dem velkomne igen.

Den sidste uge i august afholdt vi vort ottende old-boys kursus, som atter i år var godt besøgt. Deltagerne kørte hver formiddag i biler til forskellige udflugtssteder i omegnen, og om eftermiddagen arbejdede de med gymnastik og idræt. Dagen sluttede med badstuebad og kammeratligt samvær, og der er ingen tvivl om, at måden dette kursus er tilrettelagt på vil forøge tilgangen i de kommende år.

Den sidste lørdag-søndag i august måned havde Jysk Amatør Bokseunion atter i år henlagt deres kursus for offi-

ciels og kampdommere her til skolen. Kursuset havde nogle fortræffelige ledere, som var i stand til at sætte deltagerne i fuld sving fra morgen til aften. En særlig tak er der grund til at sige Aksel Eriksen, Aage Thorsen, Valdemar Hesehe og Eigil Christoffersen for det store ansvarsfulde arbejde, de lagde for dagen.

I dagene 22.—24. september afholdt Jydsk Atletikforbund i samarbejde med Dansk Atletikforbund et week-end-kursus for atletikinstruktører under ledelse af Rolf Svanberg og Aksel Bjerregård. Næste år bliver dette gentaget med et otte dages kursus, og så skulle jydsk atletik have en god hjælp i foreningerne.

Nu nærmede vi os kursusafslutningen, og som tidligere år var det esperantisterne, som satte et fint punktum for den vellykkede kursussæson. Der var i år flere udlændinge, end der plejer at være. Der var deltagere fra New Zeeland, Østrig, Tyskland, Norge, Sverige, Finland og Danmark.

Foruden vi har været travlt beskæftiget med alle disse kursus, har der også været andet at se til, idet flere skoler og foreninger fra ind- og udland har været på week-end-besøg. Vi nævner her eleverne fra Den nordiske højskole i Kørup, som har været her tre gange under ledelse af højskoleforstander Richardt Syberg. Eleverne fra Skanderup og Vojens ungdomsskole, gæster fra Vejles broderskabsby Molde i Norge, og idrætsfolk fra Holland og Schweiz har været med til at sætte kulør på vores travle kursussæson.

Grundet på, at Vejle idrætsparkes træningsbaner gennemgår en højst tiltrængt udvidelse og ombygning, har idrætsforeningerne i Vejle måttet lægge en del af deres træningstimer på vore idrætsbaner, og her har sommeren igennem været liv og travlhed i eftermiddags- og aften timerne.

Også et stort antal fodbold- og håndboldkampe er blevet spillet herude, så banerne til tider, grundet på det regnfulde efterår, har været temmelig overbelastede. Men alt er gået godt, og vi har været glade ved at kunne hjælpe, ydermere da vore gæster har behandlet omklædningsrum og idrætsbaner yderst hensynsfuldt.

Mange foreninger og enkeltpersoner har lagt turen her-

omkring for at se til os, og det har været os til stor glæde at mærke interesse for vort arbejde. Husk dette og husk, I er altid velkomne til at aflægge os et besøg.

Nu er alle deltagere, ledere og instruktører draget hver til sit, og tilbage sidder vi med minderne om de dejlige dage, vi har haft sammen i sommer. Vi glæder os til atter at kunne tage fat med jer i arbejdet for dansk ungdom, og med disse ord ønsker vi alle vore kursussenner og gæster en glædelig jul og et godt nytår.

Ingrid og Svend Aage Thomsen.

Farvel — på gensyn — og tak for i sommer.

FRA UDLANDET

Niels Lindhard fra pionerholdet bliver i år den eneste med artikel under denne rubrik. Mange andre af vore elever har været og er i udlandet, så vi håber til næste år at kunne bringe hilsener og artikler fra flere.

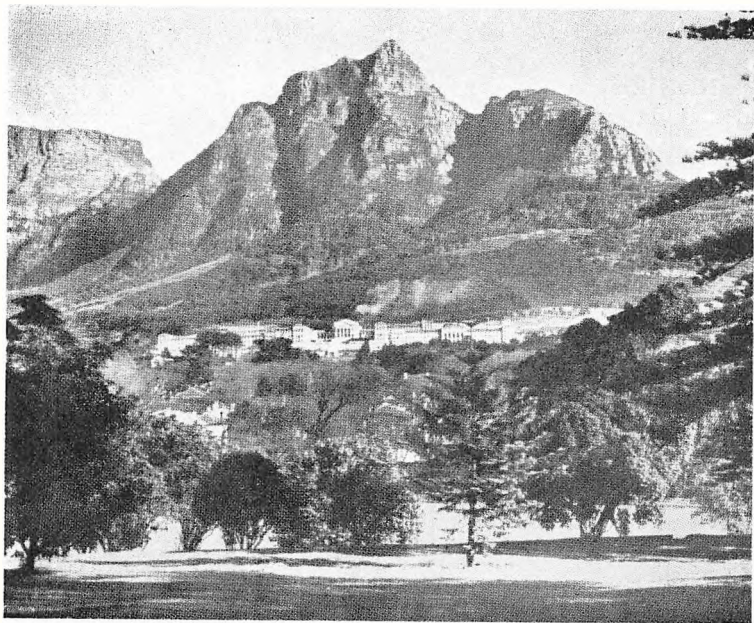
Sydafrika.

Jeg arriverede pr. luftpost den første december 1948 i Johannesburg, og besluttede pr. omgående, at det var da den rædselsfuldste by, jeg havde set her i verden. Denne Afrikas guldbly lugtede af penge, alle folk talte om penge og drømte om penge. »Se min nye Buick, det er den største model i Afrika til 24.000 kroner. Og kom og se min spisestue, håndgjort af snedkermester van Hochrumpf til 19.000«. Jeg tog nattoget til Capetown og kom efter 36 timer til verdens dejligste land.

Jeg indlogerede mig på et hyggeligt lille hotel og tilbringer et par uger med at få orden på tingene og sætte mig lidt ind i forholdene, indtil der kommer skib med min bagage og mine prøvekasser. Jeg klatrer rundt i bjergene for at studere verden oppefra. Jeg fotograferer bavianer og søløver, ser væverfugle bygge rede, lytter til de vilde kanariefugle og lærer afrikansk. Dette mærkelige sprog, der er lige så musikalsk som plattysk, består af 60 pct. hollandsk, 30 pct. engelsk med en resttilsætning af fransk, portugisisk og hottentotski.

Jeg finder efterhånden ud af, at det er en vældig hvepserede, jeg har blandet mig ind i her. Politisk befinder jeg mig i en vældig grænsekamp. Der gives ingen pardon, parlamentarismen er udryddet. Den siddende regering, som nu er den afrikansktalende, tager ingen hensyn til en minoritet af engelsktalende og de få mulatter og indfødte, der har stemmeret, og det er en minoritet på 55 pct.!

I det hele taget er det vel det store stridsspørgsmål, behandlingen af de indfødte, negre, mulatter, malajer og indere, der vækker den største opmærksomhed uden for dette lands kyster, og hvis løsning vil blive afgørende for dette lands fremtid. Der er i dette land otte millioner indfødte og farvede og fire millioner hvide. På europæerne ligger ansvaret for de indfødtes opdragelse og sociale forhold. Til gengæld leverede de sorte arbejdskraften til et vældigt opbygningsarbejde. Det er ikke særlig billig arbejdskraft — således som det i almindelighed opfattes i Europa —, han tjener ca. 40 kroner om ugen, men hans arbejdsevne er kun 40 pct. af europæerens. Europæerne er sig deres ansvar overfor den sorte race bevidst, men ønsker ikke problemet løst som i In-

Bjergparti i Sydafrika.

donesien, Indien eller Bagindien, hvor hollændere, englændere og franskmænd måtte drage hjem til deres moderland efter at have opdraget de »vilde« i 200 år. Rent bortset fra, at en europæisk sydafrikaner ikke har mere moderland i Europa, end en amerikaner, der er sat uden for USA, så har de hvide i Sydafrika den lige moralske ret til landet, som de herværende indfødte, at begge parter er indvandret her for 300 år siden. De hvide fra Europa og de sorte fra Centralafrika. De oprindelige hottentotter og buskmænd er forlængst uddøde.

Nå, men nu ikke mere om denne sag, Svend Aage, jeg har ikke mere indflydelse på den end du, jeg hører nemlig selv til de udskudte; jeg er EMIGRANT, og det er da vist noget af det værste, man kan være i en nationalistisk sydafrikaners øjne. »Disse ubehagelige, overflødige personer, der kommer her og tager brødet ud af munden på mig og mine børn.« At emigranterne gennemgående er mere energiske er måske årsagen til, at de kommer hurtigt frem i erhvervslivet, men i dette mægtige land er der plads til alle, og de »lokale« glemmer måske også, at dette lands udvikling er helt afhængig af tilførelsen af kapital udefra, men i alle tilfælde er forholdene sådan, at udvandringen fra landet for ti-

den er større end indvandringen. Mange danske kan ikke finde sig tilrette her under betegnelsen »forbandede udlændinge« og rejser hjem igen. Men de sejgeste hænger fast endnu. Udvandring er stadig ikke drengbogseventyr, men der må en vis portion tilpasningsevne og energi til, så kommer resultaterne vel med årene.

Personligt har jeg måttet erfare, at man må bestille noget, men at man selv da ikke altid har nogen bankgaranti for, at det økonomiske udbytte står i forhold til det anvendte antal arbejdstimer. Foreløbig har jeg på atten måneder nået at være driftsleder — direktør om du vil — for en importforretning, som blev kvalt af importforbud, et konditori, som døde af mangel på miltildeling og en iskagefabrik, som druknede i regnvejr. Nu trækker jeg vejret i et par uger. Jeg har købt en vogn og ser mig lidt omkring og så tager vi fat på noget nyt.

Det varer vel et par år, inden du ser mig igen i Vejle, men om et par år, når jeg er ved at slide sålerne i et nyt dollargrin til, så kigger jeg ind til jer igen, og så er du rar at have et ordentligt svømmebassin klar til mig. På de tider kan jeg vel også få råd og tid til at finde mig en kone. De lokale babser kan bare strikke og køre bil. Skal de koge vand, brænder det på, så det er ikke noget for mig. Hun må bestemt kunne lave frikadeller. Dem har jeg ikke set i to år.

Niels Lindhard.

NYT FRA GAMLE ELEVER

Kære pionerer!

Når jeg ser tilbage på det år, der gik, er der mangt og meget, der minder mig om det år, da vi kom på idrætsskolen. 1950 har været præget af en stadig tiltagende krigsangst og voksende varemangel. I 1943 var det angsten for, at de direkte krigshandlinger skulle vælte ind over vort land samtidig med, at tyskerne tømte vore varelagre. I 1943 stod vi sammen og gjorde, hvad der efter vor overbevisning var ret og rigtigt. I dag skulle det være lettere, vi har dog ikke en besættelse og deraf følgende tryk. Lefvoden er skruet for højt op, påstås det. For nogle menneskers vedkommende er der måske en vis stigning. Den trang til adspredelse og luksus, som opstår efter en krig, er ikke let at skrue ned. Ligeledes skal mange hjem have fornyelser og nyanskaffelser, som var umuligt at få under krigen. Det øgede forsvar, devalueringens følger og den stadig voksende administration inden for stat og kommune, samtidig med en vis slendrian på arbejdspladserne, har bevirket, at vi nu er en forgældet flok, der må gøre en virkelig

indsats, hvis vi skal undgå at blive erklæret for konkurs. Jeg ventter, at I ligesom i 1943 viser sammenhold og gør en indsats efter jeres bedste overbevisning og samvittighed.

Med hensyn til meddelelser fra jer, er det ikke meget, der kan siges. Men det har måske flere af jer på fornemmelsen.

Sigurd Christensen prøver en del, i øjeblikket er han ved at etablere et svinstutteri, ja lad os få nogle lavere priser på det flæsk. Så har vi slagteren, fætter Henriksen, det er ham, der æder flæsket, han er snart ved at lægge sig en større mave til. Den kære Gøttler har indstillet forsikringspresseriet lidt til fordel for landbruget. Han blev antaget mellem 225 ansøgere som bestyrer på en 126 tdr. land stor gård ved Skanderborg. I sin egenskab af bestyrer har han besøgt Timm og købt for 10.000 kr. besætning og maskiner af denne. Timm har solgt Bjørnkær og købt en gård nord for Randers. Jeg har altid troet, at Nørgaard var landmand, men nu skriver han, at han blev udlært som smed for et år siden. I øjeblikket er han rejsemontør for et mejerimaskinfirma. Gymnastikleder har han ikke kunnet melde sig til i år på grund af sit arbejde. Han påstår at være gået fri af kvinderne endnu, rent traktatmæssigt i hvert fald. Kai Frimann har fået nyt arbejde, han er nu ansat på NESA og kan ikke rigtig regne med fast fyraften om vinteren, påstår han, men han har jo også været gift nogle år. Han har derfor måttet nøjes med at deltage i gymnastik, sidste år ledede han som bekendt en hel del idrætsarbejde. Laurits Petersen har købt sig en Opel Olympia og var stærkt forlovet på elevmødet i sommer, og det var endda, før han fik bilen. Det er vist ovenikøbet med en københavner. Hun foer vist i sin tid vild i Mols bjerge, hvor Laurits bor. Så kan I selv tænke jer til resten.

Svend Thomsen er stadig hjemme og holder sig fri af det svage køn. Leder drengene i Framlev og drengene i Lillering i gymnastik, foruden at han er formand i Lillerings ungdoms- og gymnastikforening. Han rejser imidlertid hjemmefra i vinter.

Herluf Helsøe synes, det er så morsomt at være snedker, så han også bruger sin fritid til det, men det er ganske vist til ham selv. Nu er det et helt år siden, han blev gift, og han arbejder stadig ihærdigt med møblerne, så de må blive vældige flotte. Der bliver lige tid til en lille rotur engang imellem, ligesom han stadig er dommer til idrætsmærket. Flemming Kjær er sømand for alle pengene og har sejlet en lang tid på Amerika-kysten, for øjeblikket er han i England. Til 1. august vil han på navigationsskole, hej kom faldera hurra!

Gunnar Adamsen er ikke barber mere. Han er nu blevet repræsentant for et stort firma. Han løber stadigvæk lange distancer for sin klub og har opnået gode resultater i 20 km løb. Erik

Borum er stadig i Indien, men kommer sikkert hjem sidst i december, og så vil han aflægge skolen et besøg. Han skal også en tur på Dalum mejeriskole. Som I sikkert ved, begyndte han ved landbruget og derefter slagterfaget. Nu er han sprunget ind i mejerifaget, så man ved aldrig, hvad fremtiden vil bringe under de urolige forhold, som er der nede. Christian Pagård slider stadig i det hjemme ved hans landbrug, og han har haft en meget travl sommer med at tærse for sig selv og andre, og nu har han købt noget mere jord, så der bliver ikke ret megen tid til overs for idrætten. Urban Holch har skolen ofte besøg af, idet han er repræsentant for et sportsfirma fra Køge, og han kommer rundt over hele landet. Niels Lindhard er endnu i Capetown, og han har sendt en lille beskrivelse dernede fra, som I kan læse andet sted i årsskriftet.

Jeg kan desværre ikke opvise nogen særlige læseværdige oplysninger om mit liv. Jeg er flyttet en enkelt gang og har en dejlig 3½ værelses villalejlighed 3 minutters gang fra banegården, hvis nogen skulle få et ophold. Henvendelse Frederik d. IIIvej 6.

God jul og godt nytår!

Flemming Tobiesen.

Kære sommerpiger 1944.

Igen en sparsom høst af hilsener til årsskriftet.

Gerda er nu altid flink til at svare. Hun har et par sunde, raske børn, men de tager hendes tid, så hun har opgivet at deltage i gymnastik og sport foreløbig. Hun håber at komme i gang igen, når børnene bliver større. Gunhild kan jeg få »på tråden« i løbet af et halvt minut, når jeg er heldig. Det hænder jo også, at vi ses. Hendes Ole og Kirsten er jo snart store. Gennem Gunhild ved jeg da også, at Karen stadig er i live. Hun har som sædvanligt tiden fuldt optaget. Bager og sælger om dagen og samler rendemasker op om aftenen. Hun aner sikkert ikke, hvor hun har sin fyldepen, så kan man da ikke forlange, at hun skal skrive, vel? Hedvig kan man heller ikke råbe op, men hun er jo også centraldame! Hvad — eller hvem — mon der tager hendes tid?

Ingrid Slots har arbejdet i Skåne i efteråret, hvor hun har trukket sukkerroer op. Hun har også været meget ude at se sig om i sommer, men det hører vi nok om i vandrebogen.

Jeg selv er stadig herhjemme. Leder et hold piger igen i vinter. Får idrætsmærket i guld nu i efteråret, så lidt fremgang er der da i det. Var på bustur i Norge og Sverige i sommer. Det var fjorten herlige dage. Vi var helt oppe i Trondheim, kørte derfra til Stockholm med overnatning i Østersund og Uppsala. Sådan en tur fortryder man ikke, selvom den giver ebbe i finanskassen.

De venligste hilsener og ønsket om en glædelig jul og et godt nytår.

Marie Jensen.

Kære elevkammerater fra vinterholdet 44—45!

Nu er det ved den tid, da elev- og årsskriftet skal i trykken igen, og når man modtager dette, er det naturligt, at man tænker, hvor mange mon der fra din årgang sender en hilsen til skolen og kammeraterne. Desværre er jeg blevet skuffet. Det kniber for jer gutter fra 44—45 at få jer taget sammen til at oplyse noget om, hvad I bestiller. I det mindste må I melde skolen jeres adresse. Nu har jeg jo på andet år forsøgt at få kontakt med jer og i år endda hjulpet af Lyhne, men alligevel er det næsten mislykkedes, da kun en meget lille procentdel har ladet høre fra sig.

Og hermed så i korte træk, hvad jeg ved om de forskellige kammerater.

Lyhne klarede sig fint til optagelsesprøven til seminariet i Haderslev og forbereder sig nu til lærergerningen. Ved siden af studierne skal han i vinter have fire ugentlige timer på Hagelsø's ungdomsskole i Vojens. Thormod er nu lærer ved en af de danske skoler i Flensborg og er med i det sydslesvigske ungdomsarbejde, så han har nok at tage vare på.

Ole Lind er stadig i Aalborg og har sit arbejde ved bladet »Ny tid«. Han leder gymnastik to gange ugentlig med drenge, junior og senior og er tillige blevet formand for idrætsklubben 1919. Om søndagen løber han orientering og deltager i håndbold.

Aasberg er stadig i Californien, men derudover vides ikke, hvad han beskæftiger sig med. Markus L. Johansen er blevet gift (til lykke!), og han er stadig første mejerist i Gylling. Han leder gymnastik og håndbold, men skriver, at det kniber at få gang i den fri idræt. Forsøg igen, Markus, det lader sig nok gøre med atletik også.

Kaj Borre er stadig lovens håndhæver i Aarhus, er ivrig gymnast, håndboldspiller og orienteringsløber i Politiets idrætsforening. Alfred Larsen vogter borgerne i Viby, går til gymnastik i Viby's »Old boys« og dyrker også den fri idræt. Appelt har stadig håndspillet som hobby og er en meget benyttet dommer.

Jørgen Carlsen er ansat på Tappernøje Ungdomsskole. Han var på Idrætsskolen i sommer til 14 dages repetitionskursus. Verner Hansen er gået væk fra landbruget og er nu lagerarbejder i Vejle. Anker Nørgård skal i vinter lede gymnastikken hjemme og glæder sig meget til at komme i gang igen. Marius Thomsen er jo ansat som landpost i Filskov og er godt tilfreds med dette job.

Anders Vestergaard er flyttet til Ulstrup, hvor han fabrikkerer vaskemaskiner af den bedste kvalitet, så I kan blot skrive til ham, hvis I skulle få brug for en. Arthur Norup svinger stadig tjenerbakken på Hvidbjerg badehotel og har nok at bestille om sommeren, — han er endnu ikke blevet uddannet som flyver!

Frank Petersen er vendt hjem fra opholdet i Sverige og har de sidste to vintre virket som leder af konditionstræningen i Køge boldklub. Willy Eisfeldt er nu landpolitibetjent i Karlby på Falster og hermed er en gammel drøm og et længe næret ønske gået i opfyldelse. Det idrætslige arbejde forener Willy med det lovæssige, og det går godt. Det er hovedsagelig fodbold, Willy tager sig af, idet han er træner for det på tipskuponen så velkendte Horbelev. Tillige træner han klubbens drenge og juniorene. I sommer deltog han på et fodboldinstruktørkursus på Idrætsskolen, hvor han brugte otte dage af sin ferie. Han fortæller, at det er den bedste ferie, han har haft, og råder os alle til at tilbringe ferien samme sted og der få forøgede impulser i undervisnings- og lederarbejdet. I øvrigt er han i nogle måneder blevet ansat på Horbelev centralskole som gymnastiklærer, idet han nok kan passe dette arbejde, uden det virker forstyrrende på hans polititjeneste.

Alle de øvrige har jeg intet hørt fra, men forhåbentlig er de så stærkt optaget af lederarbejdet, så de er lovlig undskyldt, men jeg håber, at alle til næste år vil skrive et par ord til repræsentanterne, så vi kan få så meget stof med som muligt, da det nu engang skal til for at skabe et godt sammenhold.

Til slut lige et par ord om mig selv. Jeg leder gymnastik to gange om ugen i Aarhus politi idrætsforening, går selv til gymnastik og brydning og deltager desuden i orientering et par gange om måneden. Sidstnævnte idræt er en ny gren inden for vor forening.

Hermed de bedste hilsener og ønsker om en glædelig jul og et godt nytår.

Lange.

Kære 45-piger!

Først må I undskylde os, at disse oplysninger ikke kan være meget omfattende, da vi ikke har hørt fra ret mange af jer, men lidt har vi dog fået samlet sammen.

Lonny bor stadig i Urlev og har dagene optaget med at passe brugsen, og om aftenen med at hjælpe sin mand, da de er i færd med at lave nye stuer og omforandre den gamle bygning. Gerda Larsen opholder sig endnu i England, og efter hvad rygterne fortæller, skal hun snart træde ind i den hellige ægtestand. Herdis og Aase har også nok at bestille, idet de har forøget familien med hver sin arving, så ad åre må der komme mange elever til Den jyske. Tove og Sonja opholder sig for tiden i København. Begge var de deltagere på skolens otte dages kursus i sommer. Sonja kom direkte fra en tre måneders fodtur gennem Schweiz, Italien, Frankrig, Holland, Belgien, Tyskland og for at slutte på kursus'et

her, så I kan tro, der var liv og glade dage. En oplevelse som vi alle — der var på kursus'et — nød megen glæde af.

Oda ledede igen sommerskolen, og det blev atter en god flok delingsførere, der blev sendt ud. Søster var i sommer på kontoret på Finsens institut, men tænkte på at rejse hjem til vinter.

Jeg selv er massøse på Folkekuranstalten ved Hald og befinder mig udmærket. Var til elevmødet i sommer, hvor vi fejrede vort fem års jubilæum, men vi savnede rigtig nok mange af jer.

Glædelig jul og godt nytår.

Harriet.

Kære kammerater fra vinteren 45—46!

Jeg sidder her på kontoret med en del breve fra jer, og jeg skal så forsøge at sætte noget sammen, om hvad de forskellige har bedrevet siden sidst, men nu vil jeg ikke have på puklen, hvis det ikke er godt nok. Hvorfor jeg skriver? Det er såmænd fordi jeres egne repræsentanter ikke kan afse tid til at skrive dette afsnit, og så blev det hele sendt til skolen. Det er selvfølgelig ikke meningen, hvorfor skulle vi ellers have repræsentanterne! Men nu forsøger jeg at gøre det så godt, jeg formår, så også jeres årgang kan få en hilsen med.

Det første brev er fra Søren Ambolt, som skriver, at arbejdet går godt for ham hjemme i hans lille smedie. Han kan dog holde føden hjemme til kone og barn. Idrætten og gymnastikken har han ikke haft tid til at beskæftige sig med i de sidste to år, hverken som leder eller som aktiv. Poul Lundgård er ansat som lærer ved en privat realskole i Hillerød, hvor han har masser af arbejde. Skolen har i forvejen to dygtige gymnastik- og idrætslærere, så der var intet at gøre for ham. Grundet på eksamen kom idrætten i anden række, derfor kan han ikke opvise et eneste resultat for i år.

Willy Wilstrup er stadig formand for foreningen i Søborg, og arbejdet går støt og godt. Han underviser ikke mere, men deltager ivrigt, såvidt tiden tillader, men desværre al for lidt. Han har siddet i propagandaudvalget i anledning af Københavns Atletikforbunds jubilæum. Hvad privatlivet angår, så blev han gift den 30. december.

Vase har haft travlt med at ordne sine papirer til en amerikatur og er nu rejst med Oslofjord til USA på en studierejse, der skal vare i to år, om alt går vel. Idrætten har som sædvanlig taget en stor del af hans tid, således har han både ledet håndbold, gymnastik og atletik i det forløbne år. Han havde i sommer den glæde, at en af hans ynglinge blev jysk mester i højdespring og nr. to ved danmarksmesterskabet med 1.70 m.

Fru R. Lund har travlt med at passe sin forretning og værk-

sted. Desuden er han gruppefører i hjemmeværnet, og det tager også en del af tiden. Han håber, at mange af jer er med i hjemmeværnet. Det er jo desværre nødvendigt, at vi alle er med her, da hjemmeværnet netop har brug for idrætsmænd, skriver han.

Hans Borgen Uhre har bestået optagelsesprøven på Silkeborg seminarium og går nu videre med studiet i første klasse. I foråret har han dyrket fri idræt i S.I.V. og var med på holdet, som blev nr. 3 i finalen i A-rækken.

Mads Kransebinder studerer ved Den kongelige veterinær- og landbrugshøjskole. I sommer tog han første del, og til januar skal han op i anden del. Han har gået til gymnastik under Mr. Lefevre og har desuden deltaget i en del møder, hvor emnet »Er gymnastikken som den bør være?« blev behandlet, og hvor man drøftede »Holdningsgymnastik eller bevægelsesgymnastik«. Efter at have overværet en del opvisninger, mener han, at det står sløjt til med holdningen i og under gymnastikken. Særlig galt er det med gangen og her et et punkt, hvor der må sættes kraftigt ind. Sangen var det også galt med, idet ingen af holdene kunne synge, hvilket giver et svagt indtryk af holdene som helhed, og han håber, at lederne og gymnastikhøjskolerne vil gøre deres til, at sangen atter kan komme i højsædet, så at ungdommen kan blive rystet sammen i det fællesskab, som sangen nu engang giver. Han skriver også, at man skal være på vagt over for det nye inden for gymnastikken, så der ikke skal smutte noget ind, der vil skade vor gymnastik.

Niels Peder Knudsen er en meget travlt beskæftiget mand, han har flere hold til gymnastik både i teknisk skole og i kommuneskolen. Han er ved at starte en badmintonklub, sidder i det kommunale udvalg og er ophavsmand til en upolitisk borgerliste og er selv opstillet, så arbejdet i snedkerværkstedet er ved at blive en bibeskæftigelse for ham. Jens Aage Nielsen sender alle kammeraterne en hilsen fra England, hvor han opholder sig for tiden. Ove Moes går vel til sidst hen og bliver landskampdommer, han er i hvert fald stærkt optaget som fodbolddommer i Nordjylland. Efter hvad jeg hører, så skulle Anders Krog være trådt ind i den hellige ægtestand sidst i oktober måned. Til lykke, »Langeland!«

Adler Haugland opholder sig stadig i København, hvor han udretter et stort stykke arbejde i de forskellige foreninger, hvilket resultaterne tydeligt viser, idet han er meddelagtig i, at Rudy Stjernild har sat ny dansk rekord i stangspring i 4,14 m. Erik Stougaard arbejder som snedker i Vejle, men har ikke beskæftiget sig med idrætten i den tid, han har været der. Olaf Madsen passer bedriften for sin mor og arbejder aktivt i ungdoms- og idrætsforeningerne i Bredal.

Jossi og Jozsef hører vi ikke ret meget fra, men vi ved dog, at Jozsef er blevet færdig med sine studier og er nu uddannet ingeniør. Jossi er jo udvandret til Australien, da hans opholdstilladelse i Danmark ikke gjaldt længere. Han længtes meget efter sit andet fædreland, og de sender begge gennem deres breve alle kammeraterne de bedste hilsener.

Pimpernel har sit arbejde ved Statens arbejdstekniske ungdomsskole i Audebo ved Lammefjorden, hvor han har idrætten og gymnastikken samt en del praktiske fag. Torgeir er flyttet ind i eget hus, leder instruktion i tre klubber og er blevet formand for idrætslaget i banken, og der er fem hundrede medlemmer i foreningen, som har alle idrætsgrene på programmet, så det giver ham adskilligt ekstraarbejde.

Nu kommer turen til de to travle repræsentanter, og jeg vil begynde med Robert, der er blevet landmand, foruden at han stadig arbejder som instruktør i Dalby gymnastikforening. Han er også blevet musiker og har dannet et danseorkester, hvor han selv blæser klarinet og saksofon, og det går godt. Heine slider stadig skrivemaskinen på Idrætsbladets redaktion, og laver for tiden kvindestatistik, så han er helt blå i hovedet. Har trænet K.I. K.'s piger sidste sæson, men efter nogen uoverensstemmelse med klubbens bestyrelse meldte han sig ud og er nu medlem af Sparta. Har ikke mere den helt store interesse for den aktive idræt, desværre!

Nu er jeg ved bunden af brevene, og jeg håber, at I har fået et lille indtryk af, hvad jeres kammerater har bedrevet siden sidst, og jeg vil slutte med at ønske jer alle en glædelig jul og et godt nytår med et på gensyn til elevmødet.

Danmarks Knud.

Kære 46-pi'er!

Året, som vi nu går i møde, er det femte for os 46-elever, og således et jubilæumsår. Som følge af dette havde vi ventet flere besvarelser af vores breve til jer, — men desværre blev vi godt skuffede. Grunden til jeres tavshed er svær at finde, når vi til elevmødet så, at netop vort hold var talrigst repræsenteret.

Skal vi nu være enige om at mødes til elevmødet og så få en god og minderig jubilæumsfest ud af det? Det ville da være herligt, om vi også til sommer kan være blandt de hold, der var mødt med den største mødeprocent.

Vi lader bomben springe med det samme. Vort »lyse« hoved. Ingsé, har minsandten fundet en, der er intelligent nok til, at hun kunne tænke sig at dele livet med og blev den 4. november smedet i »hymens lænker«. Hun opholder sig stadig i Dalby og bor nu

på »Dalbygård«, hvor hendes mand er forpagter. Helt galt kan giftermålet vel ikke være — mener Lizzie —, lngsé hedder nemlig nu fru Brandt.

Helboe og Ellen Poulsen er også indtrådt i de ærværdige fru-ers række. Hvad Helboe nu hedder, melder historien intet om, dog ved vi, at hun nu er en jysk »bondekone«, hvilket hun er vældig lykkelig for.

Ellen Poulsen eller nu fru Christensen har sammen med sin mand forpagtet sit fødehjem.

Desværre melder de nygifte intet om, hvor mange hold de leder o.s.v., men det vil forbavse mig meget, om de helt kan lade ledergerningen ligge. Både Ingsé og Ellen fortalte da til elevmødet, at de begge havde ledet gymnastik sidste vinter, så forhåbentlig fortsætter de ihærdigt med dette arbejde.

Gerda Christensen er på et drengehjem, har med idrætsforeningen været på en dejlig tur til Sydslesvig. Sidste vinter blev hun opereret i knæet på Ortopædisk hospital og havde der jævnlige besøg af Inga.

Inga opholder sig stadig hjemme, har jo forlængst taget korrespondenteksamen og er nu sekretær i et stort københavnsk firma.

Karen Jensen opholder sig i Sverige, hvorfra hun sender mange hilsener.

Edith Bendtsen er stadig en meget flittig leder, har ikke mindre end fem hold i vinter til gymnastik, så der skal skrives nogle timesedler. Bravo, Edith!

Anna — Sønderjyde — fortæller om sin lille etårige datter, som allerede nu gør gymnastik og træner til hurtigløber. Anna selv er lige så ivrig håndboldspiller og gymnast som før.

Efter hvad rygterne fortæller, skal Anna Gøttler nu være bosiddende i Skanderborg, hvor hendes mand er bestyrer på en 125 tdr. land stor gård.

Vibi opholder sig stadig i storbyen, hvor hun har travlt med at passe hjemmet for sin mand og deres to børn. Dog håber hun på at kunne komme til elevmødet.

Gudrun er sygehjælper på Refsnæs kysthospital, hvor hun i vinter skal give børnene kvarts- og kulbuelys. Hun spekulerer stadig på at blive sygeplejerske.

Lizzie bor kun ti min. gang fra skolen, hvor hun og Poul har et sødt lille hus. Håndbolden har stadig hendes interesse, og hun dyrker den sammen med gymnastik i Vejle Idrætsforening.

Jeg selv var på Askov sidste vinter, ledede et hold gymnaster i en naboby og var selv med et hold gymnaster fra Askov højskole i Sydslesvig i påsken. I sommer har jeg været i min gamle plads,

har spillet lidt håndbold og badminton og her i efteråret dyrket folkedans. Til vinter skal jeg være hjemme.

Til slut vil jeg endnu en gang minde om vort 5 års jubilæum til sommer, så vi må se at møde talrigt op til elevmødet.

Med de bedste ønsker sendes alle en glædelig jul og et godt nytår.

Kirsten.

Kære kammerater fra 46—47!

Sidste år fik vi ikke noget med i årsskriftet, og i år var det også lige ved at glippe, idet Thue, som er i København, fik sendt skrivelserne, som skulle udsendes. Jeg vil dog forsøge at fortælle jer lidt om dem, som har svaret mig.

Villy er jo blevet gift og har forretning i Kolding. Forretningen tager al hans tid, da han må være der næsten hele døgnet. Han handler en hel del med skibe, og de lægger jo ikke altid ind i den normale åbningstid, men alt for kunderne, selv om det går ud over gymnastikken og det andet sportslige, skriver han. Evald har da også sendt et bidrag, til trods for han regner med, det kommer for sent, da det har været på adskillige af hans tidligere adresser, før det nåede hans nuværende. (Husk derfor altid at sende adresseforandringer til elevforeningen). Han er i Randers for tiden efter at have tilbragt sommeren i Grenå. Desværre har han været forhindret i at dyrke sport de sidste par år, da han i sommeren 1948 brækkede venstre ben to gange, dog er han så småt begyndt at spille fodbold igen og kan heldigvis ikke mærke noget til brudstederne. Han har også forsøgt at skaffe elever til skolen, men nogle har ikke råd, og dem, der har råd, har ikke tid, skriver han. Efter at have erfaret, at der gives fire halve fripladser, vil han igen forsøge at sende nogle kammerater til Den jyske. Thorvald — lige som ham selv — er stadig den frie mand, beretter han.

Thue går på Niels Brock's handelsskole på andet år og skal tage højere handelseksamen til sommer. 1. juli 1951 skal han på købmandsskolen i London, og når han er færdig der, er det forhåbentlig slut med at gå i skole foreløbig. Han synes godt om at være i København og håber at få en stilling derovre, når han er færdig med studierne. Gymnastikken bliver ikke forsømt, han går to gange om ugen, derimod står det sløjt til med idrætten, desværre!

Jens Lyn er i Norge og har været der det meste af sommeren. Han virker som håndboldinstruktør for Oslo Idrettslag og har opnået gode resultater med sine hold.

Thyge er stadig ved mejerifaget og arbejder for tiden i Jelling v. Vejle. David Sloth går stadig på Skårup seminarium, men er snart færdig med sine studier.

Svend Svendsen har i vinter virket som gymnastiklærer på Korinth Landbrugsskole og har været vældig glad for at være der.

Efter dette sløje resultat for i år, henstiller jeg til I gamle 46—47 elever om til næste år at være mere villige til at berette jeres resultater i det idrætslige og jeres daglige gerninger, så at vi ikke behøver at stå tilbage for de andre årgange her i elevskriftet.

Jeg selv er næsten helt holdt op med at spille håndbold og helliger mig helt og holdent det kære fodboldspil (Uha, Søndergård), dog holder jeg mig til B-rækken, hvor vi vandt kredsmesterskabet i Gymnastikforeningen (Vejle amt). For tiden ligger vi nu nummer et efter efterårets kampe. Selv om vi mangler en delingsfører her i vinter, kan jeg ikke påtage mig opgaven, da jeg må arbejde på skiftehold på min arbejdsplads.

Dette er alt, hvad jeg har at berette, og sender jer derfor alle til slut en hilsen med tak for året, som er gået, og håber, at I i det nye år vil slutte op om arbejdet om »Den jyske« og sende mange nye elever derop.

Glædelig jul og godt nytår!

»Skipper«.

Kære sommerpiger 1947!

Julen 1950 står for døren, og I har alle fået brev fra elevforeningen, hvor vi har bedt om lidt nyt fra jer. Enkelte har svaret, men alt i alt var det en skuffelse, så få svar, vi har modtaget.

Nu sidder jeg her alene med jer alle i tankerne og fatter faktisk ikke, hvad jeg skal udfylde vor plads i årsskriftet med. I ved jo alle af tidligere erfaring, hvor lykkelig vi bliver, når julens klokker ringer julen ind, og vi i ro og mag kan sætte os hen og læse »Nyt fra gamle elever«. Vi kan vist alle blive enige om, at netop dette afsnit i vort årsskrift er en af vore hovedinteresser, så jeg beder jer om at vise mere interesse med jeres besvarelser næste år.

For at begynde med fynboerne, kan jeg melde fra Nethe, at hun nu er lykkelig ringforlovet og syr udstyr til den store guldmedalje. Hendes tilkommende er i øjeblikket med 50 andre landmænd på studierejse i Amerika, så hun må indtil nytår nøjes med at varme breve. Nethe er hjemme i vinter og leder et hold gymnaster.

Ane er hjemme. Leder 40 piger og er ivrig håndbold- og badmintonspiller. I sommer var hun på kursus'et på skolen og er sikker deltager næste år. Anne Marie blev gift i oktober og hedder nu fru Kristensen. Hendes mand er gårdejer på Fyn, så hun bliver nu en lille fynsk gårdmandskone.

Lisbeth er også blevet »fynbo«. Hun bor nu hyggeligt nede i

Svendborg, hvor hun og Hans Jørgen befinder sig godt. Dagny er stadig hjemme og slider med gymnastikken i fritiden. Hun har tre hold, så hendes tid er meget optaget.

Anna Sofie læser stadig til lærerinde på Haderslev seminarium og er vældig glad for, at hun valgte denne gerning. Hvis alt går vel, skal hun være færdig om 1½ år. Studierne optager al hendes tid, så der bliver ikke tid til noget ungdomsarbejde. Karna blev gift pinselørdag med en vognmand helt oppe fra det høje nord, 10 km fra Brønderslev. Det sidste årstid har gymnastikken ligget stille, da hun har travlt med at sy i Aalborg, men hun håber på at komme i gang med ledergerningen igen i vinter. Hun var meget lykkelig for hilsenen, som hun fik fra skolen og elevforeningen til brylluppet, det er da et bevis på, at den ikke helt glemmer de gamle elever, skriver hun.

Petra er også indgået i den hellige ægtestand og hedder nu fru Sloth. Lykke er stadig travlt optaget ved skolearbejdet i Tølløse. Desværre var hun så optaget, at hun ikke kunne komme til otte dages kursus i sommer.

Lizzie (nu fru Brandt Andersen) har jo bosat sig i Vejle, hvor hun og Poul har fået et yndigt lille hus. Deres lille firbenede datter kan de knapt holde styr på, da hun har spist alle dørkarme i huset, men hun er ellers den yndigste unge af verden. Lizzie og Poul spiller håndbold i V.I.F. under Knuds ledelse.

Jeg selv leder stadig gymnastik og bruger min lille datter til gennemgang af øvelserne, så hun skal uden tvivl nok blive en god gymnast med tiden. Grethe Laulund er stadig gymnastiklærerinde i Ollerup, så vi får os tit en sludder sammen. Hun beder mig hilse jer alle.

Til slut sendes I alle de hjerteligste hilsener med ønsket om en god jul og et godt nytår.

Ditte.

Kære venner fra 47—48!

Da jeg så resultatet af de skrivelser, som Henry og jeg havde modtaget fra elevforeningen og videresendt til vore kammerater, blev jeg skuffet, så skuffet, at jeg stillede mig selv det spørgsmål: har de tre fjerdedele af kammeraterne allerede nu, kun tre år efter at vi mødtes på skolen første gang, allerede glemt den vinter, hvor vi — det indrømmer man først bagefter — havde det som blommen i et æg, kan det virkelig være tilfældet, og kan vi være det bekendt? Jeg synes det ikke, og jeg håber, at de, der læser dette, vil give mig ret, og jeg håber endvidere, at I vil være med til at hjælpe med at rette dette til næste år, sådan at vi hører fra alle. Et par enkelte ord må vi dog kunne overkomme, enten

vi dyrker idræt, håndbold, fodbold, gymnastik, eller vi blot er private mennesker.

Nå, jeg må i gang med de par stykker, som vi har hørt fra.

Først er der Jens Bundgaard, som er soldat ved flyvervåbnet i Værløse lejren. Han er ikke videre begejstret for at være indkaldt, men heldigvis varer indkaldelsen ikke evig.

Peter Jacobsen har været hjemme siden april og har ledet og spillet håndbold samt fået sølv på idrætsmærket, hvor han har ledet træningen under god tilslutning. I vinter skal han på Lægård landbrugsskole.

Henry Jørgensen er stadig lærer på skolehjemmet »Holsteins Minde« og har 80 drenge til skole- og fritidsgymnastik, og han er meget glad for arbejdet. Har i sommer ledet idrætsmærketræning i to landsbyer og desuden været dommer til et halvt hundrede idrætsmærker. Er gift og har en lille datter på snart et år, så han har ikke selv haft tid til at aflægge idrætsmærkeprøven.

Knud Jørgensen har lige afsluttet et 9 måneders ophold på Korinth landbrugsskole, hvor han har været glad for at være. Knud skal i vinter lede gymnastik og har desuden skaffet sin gamle skole en elev til vinterholdet og regner med at sende endnu to elever til næste vinter.

Carl Christian er færdig som soldat og er ekspedient i »Messens« møbelforretning i København. Om aftenen går han på handelshøjskole og har, grundet på meget hjemmearbejde, ikke haft megen tid til idræt, men har dog startet ved et par stævner på Frederiksberg Idrætsforenings førstehold.

Elmar Andersen slider stadig slagterkniven i Gl. Sole og leder gymnastik der. Mads Andersen er soldat for tiden og ligger på »Lido« i Vejle, så han kommer ofte på skolen.

Tage Christensen har været i Norge og arbejdede ved plante-skolefaget, tog senere til den norske Finmark og har været elev på verdens nordligste folkehøjskole i Trond'avness oppe ved Harstad.

Jens Holm har også været inde som soldat, men er nu hjemsendt.

Chr. Lautrup arbejder i Haderslev og er stadig ved manufaktur-faget. Redaktør Styhr har været hjemme i 1½ års tid og har været med i aktivt ungdomsarbejde. Spekulerer meget på at tage på Statens Gymnastikinstitut, men endnu er det ikke blevet til noget.

Jeg selv har virket som instruktør for Vejle Idrætsforening, og vi har en god ungdomsafdeling, som vi nok skal få glæde af i fremtiden.

Efter dette magre resultat skal vi så ikke være enige om, at

vi alle gør vores bedste næste år, så vi kan få lidt mere stof, end vi har i år, og med dette håb ønsker jeg alle mine kammerater en god jul og et godt nytår.

Knud Hansen.

Kære 48-piger!

Det er vanskeligt at pille lidt ud af så meget — jeg synes næsten, at jeres brev tilsammen er en hel lille bog, så jeg må gå til sagen straks og fatte mig i korthed. Men jeg må dog først fortælle jer, at Anna K. og jeg efter flere forgæves forsøg på at finde vandrebogen er kommet til det resultat, at den er gået til grunde. I disse dage starter Anna en ny, som bliver sendt ud med håbet om en længere levetid for den, end dens forgænger, og forhåbentlig vil I hver især gøre jeres til, at den må komme hurtigt igennem rækken.

Samme Anna befinder sig i Silkeborg endnu og dyrker stadig gymnastik i S.I.F. Jeg ville ønske, at jeg kunne gengive Annas strålende beskrivelse af en 16-dages biltur, som hun i sommer var inviteret med på af sit herskab, men I må tænke jer til turen gennem Tyskland, Østrig til Tyrol og Schweitz og ellers regne med et længere referat i vandrebogen. Gudrun og Ole har i længere tid haft deres hjem i Aalborg, hvor Gudrun foruden at passe mand og hjem har job i en bank om formiddagen; desuden bliver der tid til at træne en flok unge i Aalborg 1919; hun selv var i sommer på provinsholdet og kan desuden notere sig et jysk mesterskab i hækkeløb. Gudrun fortæller, at Anne-Maria ikke har været rigtig rask, siden vi forlod skolen, men alligevel har hun sparet sammen til to kursus på den internationale højskole. For tiden er hun på tegnekursus hos »Titan«, København, men hun har søgt om indrejsetilladelse til U.S.A., så måske siger lille Gorozsko snart farvel til Danmark.

Jenny Marie er i Viborg, fuldt optaget som patruljefører for spejderne og gymnastikleder — for resten lægger hun ikke skjul på, at der er udsigt til bryllup i foråret.

Hatten af for Esther, hun gør nemlig noget ved gymnastikken. Sidste år havde hun ti opvisninger, siden har hun været på kursus i Vejle og København, og den 1. september startede hun med seks hold plus tre børnehold, hvoraf det ene tæller over firs, så der skal bestilles noget. Lizzie blev gift med Poul den 15. juli og bor i Vejle lige i nærheden af skolen. Blichfeldt i Juelsminde har endnu ikke giftet sig, men der er købt hus, så til foråret ringer bryllupsklokkerne. Hun har i sin fritid luget i haven ved huset, men der er dog blevet tid til at have to gymnastikhold, og der er tale om to mere i vinter. Ella i Odder melder ikke om større foran-

dringer fra sidste år, og er der nogen, er den i hvert fald ikke officiel.

Inger har siden, hun kom fra Norge, taget undervisning i syning og opholder sig for tiden på husholdningsskole (Strib). Vi regner med at se hende som husalf her på egnen i vinter, hvis hun da ikke går hen og gifter sig. Sidst i april blev Bertha gift og hedder nu fru Johnsen; hun og hendes mand har købt gården derhjemme. Gerda holdt bryllup den 17. juni, også hun er gårdmandskone, og jeg tror faktisk, at hun kan lide det. Forøvrigt havde Ella, Inger, Bjørn, Agnes og jeg den glæde at være gæster ved Gerdas bryllup, og vi tog alle festlighederne med fra A til Z.

Inga har opholdt sig på Mols det sidste år — sommermånederne som kokkepige i Fuglsølejren, og hun har hele tiden ledet gymnastik. Forøvrigt er Inga blevet ringforlovet og er ovenud lykkelig. Fra november er hun køkkenchef på Vejlbys landbrugsskole, så vi er snart en større flok her på Aarhuseggen. Bjørn, Agnes og Boes er jo stadig hjemmehørende på Kommunehospitalet, men for tiden er Boes overflyttet til Marselisborg hospital. Bjørn og Agnes ser jeg af og til, og de ligner sig selv — stadig fulde af godt humør. De fleste af jer har vel observeret, at Agnes igen i år erobrede det jyske mesterskab, men måtte nøjes med andenpladsen til danmarksmesterskaberne. Agnes P. er blevet gift med en flyver, hedder nu fru Voldes og er mor til en dejlig dreng. Gudrun (Avernakø) har været kokkepige på en fynsk herregård og dyrker flittigt gymnastik og håndbold, — fra november er hun i Aalborg.

Forhåbentlig svarer Slots på en eller anden måde for sig selv. Hun og hendes søster har i sommer faret Europa rundt, og sidst, jeg hørte fra dem, var de i Jugoslavien. Ruth J. er blevet ringforlovet — det var kærlighed ved første øjekast, og Ruth regner med, at det er sidste år, hun leder gymnastik, så hun har sagt nej til et elitehold, men endnu har hun da fire hold at holde styr på. Emma H. har siden maj været lærerinde i kjolesyning, håndarbejde, gymnastik og håndbold på Haslev højskole, og fra november sætter hun sig selv på skolebænken som elev samme sted. På et ungdomshjem for unge piger i alderen 14—18 år på Falster underviser Annelise i lidt af hvert; sidste år havde hun et job på Fyn af samme art. Fru Aagaard Thomsen, der med mand og søn er bosat i København, stråler af lykke, så det er nok trods fruetitlen stadig vor gode gamle »Petter«.

Kirsten, fantastisk lykkelig og glad, mor til verdens mest vidunderlige lille pige, opholder sig for tiden på »Conradineslyst«, men til nytår er der chance for en anden lejlighed i Karup, hvor hun og Steen har haft deres hjem siden bryllupsrejsen til Norge.

Jeg selv, ekspeditrice i Risskov, håndboldspiller i »Skovbakken«, Aarhus, må bekende, at jeg ikke har udrettet noget særligt i det forløbne år, men jeg har haft en skøn og oplevelsesrig sommerferie i Norge uden dog at træffe vore tre venner fra 48.

Endelig har jeg en masse hilsener til alle de nygifte og -forlovede med mange gode ønsker for fremtiden, og selvfølgelig de traditionelle hilsener fra alle til alle med ønsket om glædelig jul og et godt nytår.

Kirsten og Ruth.

Kære sommerpiker 1948!

Årsskriftet, vår kjære, gamle venn
skal så snart gå i trykken igjen,
og bringer oss så omsider sin viden
om det som er hendt og hender oss før og siden.
For meg er det rene jakten,
med Lina fra Bergen å holde kontakten.
Jeg må stadig skrive og mase og skjenne,
så etter noen år får jeg et svar — kan hende!
Kanskje feilen er min, det er ikke godt å vite,
jeg får ta det med humør, livet skal jo være å slite.
Klara er alle tiders, rask og presis,
leder fortsatt gymnastikk, studere og blir vis.
Til våren skal hun nu endelig giftes,
deretter drar de begge til England, og så skal vel hjemmet stiftes.
Dessuten har »Den jyske« noe gledelig i vente,
Klara sender nok dit sin yngste søster, sikkert en ekte norsk jente.
Om meg selv er det ikke stort å si,
alt står i stampe her, jeg får ikke noe til å gli.
Jeg må stelle hjemmet her og min syke mor for tiden,
men det retter seg vel det hele før eller siden.
En får leve i håpet og gjøre sitt beste,
når nåden er størst, er hjelpen det veste!
God jul og godt nytt år!

Ellen Hoel.

Kære sommerpiger 1948!

Så er der allerede gået to år, siden vi mødtes første gang på Den jyske Idrætsskole.

Da vi seks sydslesvigere forlod skolen, aftalte vi, at vi ville mødes engang. Men jeg må desværre tilstå, at vi ikke er kommet så vidt. Og nu — efter to års forløb — er vi kommet endnu lidt længere på afstand.

Så er Amanda allerede siden april i Danmark (Lolland-Fal-

ster) og bliver der endnu. Marianne Hein, eller fru Hamm, som hun jo nu hedder, spiller håndbold og dyrker idræt. Edda har været i Sverige siden forrige år. Desuden er hun blevet ringforlovet med en dansker.

Marianne Schmidt har fået en plads i nærheden af Odder til november. Hun glæder sig meget til at gense Danmark igen og håber på at træffe Ella en gang imellem. Så kommer turen til Petra. Hun blev gift sidste jul og har nu en lille datter. Gymnastikken og håndbolden har hun ikke mere tid til, så det har hun lagt på hylden.

Jeg kan om mig selv berette, at jeg går til folkedans, dilettant og sangkor. I juni måned var jeg på Fyn. I denne tid er jeg i færd med at ordne rejseforberedelser for en koncertrejse med Lyksborgs sangkor til Vejle amt. Jeg håber meget, at jeg kan få lejlighed til at stikke af til skolen.

Med disse linier sender vi fra Sydslesvig jer de bedste hilsener og ønsker om en glædelig jul og et godt nytår.

Ulla Pahl.

Kære kammerater fra vinteren 48-49.

Her er vi så igen med nyt fra gamle elever. Det er ærlig talt så som så med nyt i år, for når vi ikke får breve fra jer, kan vi jo ikke så godt fortælle om, hvad I bedriver. Jeg synes egentlig ikke, I kan være bekendt at lade være at svare på den venlige forespørgsel, som elevforeningen har været så flink at sende ud. Altså håber vi til næste år at høre nyt fra jer allesammen.

For at begynde ved vor danske nordmand Jesper, som Thorstein udtrykker sig, kan vi oplyse, at han stadig virker som træner for Norges fodboldforbund og skal fortsætte dermed også næste år.

Kristen Kold beretter, at han hverken er gift eller forlovet eller på anden måde straffet. Han opholder sig hjemme på Tåsinge og har ledet håndbold for drenge og voksne piger i sommer. Desuden har han haft et hold karle på 25—30 stykker til gymnastik og fortsætter dermed i vinter.

Helge Hansen har været på skovarbejde i Grib skov i efteråret, men har ikke haft megen tid at ofre på idrætten. Fodbold og håndbold leder han to gange om ugen; trækker sig nu tilbage fra formandspladsen i idrætsudvalget for at hygge sig med sin kone og deres dejlige tvillinger.

Karl Nielsen har efter endt soldatertjeneste fået arbejde på en tekstilfabrik i Brønderslev og har megen frihed til idrætsarbejdet. Foruden at træne fodbold, har han også ledet et drenge- og et karlehold i gymnastik, og dem fortsætter han med. Også

Kaj Nielsen blev færdig med militæret i foråret og er nu hjemme. Hvad det idrætslige angår, har han haft sin fritid fuldt optaget og har ledet et hold piger og et hold karle i fri idræt, foruden selv at have erhvervet idrætsmærket. Kaj rejser igen til København, dog for at besøge Statens Gymnastikinstitut på et fire måneders kursus.

For at blive ved fynboerne kommer turen til Peder Nielsen. Peder er jo fra Dalby, og der kan de mere — mener han — end andre steder. Han er vist også den mest aktive af os alle, både på det ene som på det andet område. Som I ved, havde Peder kæresten med til elevmødet, søndagen efter blev de ringforlovet. Foruden at have passet kæresten op, har han spillet håndbold og været træner for 1. hold piger og to hold drenge. Også fri idræt har han dyrket og trænet 18 karle og 24 piger i sommer. Nu er det foreløbig slut, da kongen har brug for den raske fynbo et års tid.

Poul Erik er også en af dem, der i vinter skal i kongens tjeneste. Han har dyrket atletik i sommer, men ikke opnået bedre resultater. Grunden er den, at der er så langt at cykle til træning, så det kun blev til en gang om ugen.

Thomas har ledet håndbold for både børn og voksne i sommer og har været brugt meget som dommer til turneringskampe. Desuden har han også arbejdet lidt med idrætten, og i vinter skal han for første gang lede karlegymnastik.

Jeg selv indledte sæsonen med forlovelse i påsken, og Ingrid har været elev på skolen i sommer, så jeg har haft lejlighed til at besøge skolen et par gange i den tid. Har spillet en smule håndbold og ledet fri idræt. Vi havde fire aktive deltagere med i Korsør til landsstævnet i fri idræt; de repræsenterede med flere andre Sønderjysk idrætsforening og klarede sig fint. Til vinter skal jeg som sædvanlig lede gymnastikken herhjemme.

Nu har mange af jer glemt indberetningen, husk så i stedet elevmødet den sidste søndag i juni. Vores hold var vældig godt repræsenteret i år, endda to af vores nordmænd var mødt op, men mød alle næste år.

De bedste hilsener og ønsket om en god jul og et godt nytår.

Thomas og Ejner.

Kære 49 sommerpiger!

Jeg sidder her med en bunke breve — en hel dyng — og skal nu prøve på at give jer alle et lille billede af næsten alle — sådan — at I hver især kan få jeres nysgerrighed mættet — for I er vel alle nysgerrige efter at høre »nyt fra gamle venner«?

Allerførst vil vi lykønske »Charles« med Charles, de er for-

længst blevet gift og har fået en sød lille pige; men det er der i og for sig ikke noget mærkværdigt ved i forhold til det, hun og Charles mener at kunne præstere til vinter. »Charles« skriver nemlig: »...og vi har en sød lille pige, og i vinter skal jeg have et helt hold...«. Jeg håber inderligt for »Charles« og Charles, at det ikke er så slemt, som det ser ud på papiret, for så siger jeg tak til — — .

Inge Jensen må siges at gå mere stilfærdig frem, idet hun først skal giftes d. 18. november. Forhåbentlig får hun ikke dette brev, før brylluppet er en kendsgerning, for »Charles« tilfælde kunne ellers nok tage pippen fra en ellers modig kvinde. Men også dig vil vi ønske held og lykke frem i tiden. Det er forresten rart at høre, at også du vil lede gymnastik.

Men så Kirsten? Ja, foreløbig bliver hun hjemme, blandt andet for at lede 3 hold piger i gymnastik, hvilket må siges at være meget, men som en »opmuntring« vinker i det fjerne et ophold på Frederiksborg højskole til sommer.

Så er der Danmarks håb, Inger og Else, de har igen gjort sig bemærket, idet Inger igen i år er blevet jysk mester i spydkast og nr. 2 i danmarksmesterskabet i ottekamp. Else blev nr. 9, desuden er hun udtaget til udskiftningsspiller på jyllandsholdet i håndbold. I sin »fritid« er Else stadig husalf og har et stort gymnastikhold at lede. Til lykke med det hele, det er dejligt at høre, at I endnu kan!

Nete Dose skriver: »Jeg er stadig jordens lykkeligste menneske...«. Ganske vist har hun intet med håndbold og gymnastik at gøre, men det er vel med udsigten til 2 års ophold på Dr. Louises børnehospital i Kbh. med mere, som har givet hende denne dejlige tilfredsheds- og lykkefølelse. Eller er det måske fordi, hun ikke har været så letsindig at forlove sig?

Luftværnets første og sidste bud er: »Vær rolig — Vær rolig!« Dette må jeg sige overholder Aase »Nusse« meget strengt, idet jeg har måttet nøjes med at høre om hendes bedrifter gennem hendes moder. Aase er for tiden på C.F.-skolen i Nysted, og der har hun taget samariterekksamen og idrætsmærket, samt trænet til kørekort og den store livredderprøve, jeg har nu ellers aldrig hørt, at det var så farligt at køre bil. — Oh, ja!

Doris er meget i vildrede med, hvor hun skal begynde og ende, og det må også være svært, når man er med i så meget. Doris største interesse er sport, og hun cykler snesevis af kilometer for at deltage i og lede forskellige discipliner inden for dette felt — »man skal jo holde sig i form« — og deri har hun ret — hold jer endelig i form, såvel åndeligt som legemligt, og slå så et slag engang imellem for vor fælles sag, sporten og skolen (Den jyske).

Alt dette og meget mere, (det kommer i »Gnisten«, siger hun) klarer Doris, selvom hun er pige hjemme. Hurra for Doris!

Else Nielsen, Helle og Lilian leder alle tre gymnastik og har haft megen glæde af dette. Lilian skriver: »Jeg er vældig glad for arbejdet med gymnastikken, og jeg gør mit bedste for, at timerne skal blive fornøjelige og afvekslende.« Lilian og Peter er stadig ikke gift, men forhåbentlig finder de snart et sted at bo.

Kitty syr ikke mere, hun hjælper hjemme. Hun har fået et tilbud om at være skitræner på en skole for astmasyge børn, men ved endnu ikke om hun slår til. Iøvrigt skriver Kitty: »Høsten er nu forlængst kommet til oss. Jeg har nu en uke vært paa fjellet med telt og fiskestang. Ingenting kan vel overgå fjellet i skjønnhett, når det har intatt sin høstdrakt. Og jeg måtte igjen tenke, som jeg tenker hver gang, jeg kommer dit, for en praktfull fargefilm. Åsen omkring sig strålte i rødt, gult og grønt, og når jeg løftet blikket til de blå fjellene, den hvide sneen og over det hele, himmelen, hvor var det fagert, og hvor følte jeg meg lykkelig i det øjeblikk.

Jeg må også fortelle, at jeg hadde den glæte, å ha Helle her hos oss i sommer. Hun var den samme, som på skolen, like lystig og like full av liv.

Jeg selv havde en dejlig vinter i Schweiz, rejste over Paris hjem og sluttete min udflugt hos Magdel, hvor jeg havde nogle herlige dage. Magdel havde været på sygehuset — blindtarm —, men var nu hjemme på rekreation, hvor hun så ud til at trives særdeles godt.

»Gnisten« går for langsom, klages der over, eller også er vi utålmodige.

Til slut tak for jeres rodede breve, det var pænt af jer at give mig denne tjans, som jeg efter fattig evne har prøvet på at klare!

Mine bedste hilsener og ønsker om en god jul og et godt nytår.

anne-marie.

Kære kammerater fra vinteren 49-50!

Det er glædeligt at høre, at alle, på nær de indkaldte soldater, er kommet i gang med enten det ene eller det andet inden for sporten, og det fremgår af brevene, at alle sammen er vældig glade for det arbejde, de har virket med.

Først en hilsen fra Arne Jensen. Han kom ind som soldat i Viborg, men til november skal han på korporalskole i Aalborg.

Richardt Knudsen har ledet karlegymnastikken i Østerild nord for Thisted. Han havde 24 karle på holdet og har haft to opvisninger med dem. Han fortsætter med ledelsen i vinter. Egon Bent Niemann har været hjemme i sommer. Han har gået til gym-

nastik, håndbold og fodbold. I fodbold blev de kredsvinder. Nu spiller han håndbold i hallen i Sorø. Knud Jørgen Olsen har været i Holmstrup på Fyn. Han har været meget ihærdig, har ledet håndbold i sommer og har haft fem hold i turneringen. Fra 12. september har han ledet gymnastik i to sogne, to karle- og et drengehold, og det går godt for ham. (Se på Olsen, Søndergård).

Vor redaktør Svend Hansen er formand for Vester Sottrup sportsforening. Han har ledet håndbold, fri idræt og gymnastik. Sin første opvisning havde han før november. Det er ikke så slemt med nervøsiteten mere, når han skal kommandere. Svend skal i vinter på Gråsten landbrugsskole. Robert Christensen har været i Norge siden maj. Han fik samlet så mange danske karle sammen deroppe, at de blev et håndboldhold, og han har også ledet et hold norske piger. Robert bliver deroppe i vinter. Niels Erik kom også ind som soldat til maj. I knap et par måneder før han blev indkaldt, gik han meget stærkt ind for 1500 m. og opnåede så god tid som 4,34,00.

Ejler Nielsen har ledet håndbold i Lemdrup ved St. Brøndum. Han har haft seks hold i turneringen, første pigehold blev kredsvinder. Han har desuden deltaget på et udvalgt gymnastikhold, som har givet opvisninger ude omkring i Aalborg amt. Ejvind Nielsen slap for at komme ind som soldat, og han har i stedet ledet håndbold og fri idræt på Fyn. Desuden er han begyndt at lede gymnastik, og tilslutningen er god.

Preben Tornhøj har ledet håndbolden i Røjle ved Middelfart, og det gik vældig godt. Han havde fire hold i turneringen, og pigerne blev amtsvindere. Han selv har dyrket gymnastik og atletik og har været i bestyrelsen for Vejlbys sogns gymnastikforening. Nu er han på Dalum landbrugsskole på et 8 måneders kursus. Jens Christian har været i Langager i sommer, hvor han har ledet håndbold og gået til gymnastik. Harald har haft travlt i sommer. Foruden at han har ledet håndbold, har han hjulpet sin svoger med at bygge hus. Martin er i lære ved Jørgensens frøhandel i Grejsdalen og er vældig tilfreds med at være der. Svend Aage Larsen og Henning Christoffersen har jeg intet hørt fra, men de lever nok i bedste velgående.

Poul Erik skriver med glæde, at hans ben næsten er helt i orden. Han har ellers haft nok at gøre i sommer, da han har trænet med drengene i fodbold, foruden har han også virket som dommer i en anden forening i håndbold, og så har han haft nogle flinke drenge til gymnastik, som trænede til Korsørfesten, hvor de deltog. Han var vældig glad for dette arbejde med drengene og sluttede med at fortælle, at han skal lede gymnastik i vinter, men desværre mangler de en kvindelig leder. Gynther er igen

elev på Den jyske, så I kan tænke jer til resten. Jeg selv har ledet håndbolden i Skrydstrup ved Vojens og har haft tre hold. Desuden har jeg også spillet lidt fodbold. I vinter skal jeg til Fyn og være sammen med Knud Olsen.

Til slut en venlig hilsen til alle kammerater med ønsket om en god jul og et godt nytår.

Jens Miller.

Hilsen fra Norge til 49-50 kammeraterne!

En sommer er gått, siden vi skiltes med hverandre på Den jyske Idrætsskole.

Når vi nu står på terskelen til et nytt år, og så ser tilbake på der, som har skjedd i det forløpne, da kan det vere mange ting og hendelser å minnes, hendelser som har etset seg inn i vår bevissthet for alltid.

En slik hendelse var hele den deilige tiden vi hadde sammen på idrætsskolen. Det var nok også en hård tid. Vi måtte gjennomgå et, i forhold til kurssets varighet, meget stort pensum. Og for å vere ærlig, så var vi nok ofte ganske trette etter dagens slit, men til gjengjeld hadde vi følelsen av virkelig å ha utrettet et godt stykke arbeide.

No etterpå ser vi i fullt mon hvor viktig, ja nødvendig det er å kjenne den menneskelige anatomi både teoritisk og i praksis.

Den jyske Idrætsskole er ikke en læreanstalt etter vanlig mønster, den er snarere et hjem, hvor alle føler seg hjemme og ofte vil lengte tilbake til.

Men hvorfor har man så denne følelsen over for skolen? Jeg tror, det ligger i den ånd, som hersker der, og som man følte var tilstede helt fra den aller første dag.

Det er da i første rekke Svend Aage Thomsen og frue, som har æren av, at skolen er blitt det, den er. Disse to har i full forståelse og av fullt ønske om samarbeide med sine medhjelpere, vert i stand til å skape den kameratskapets ånd, som vi har hatt anledning til å ta del i og for alltid vil anerkjenne.

Også for skolen har forhåpentlig denne sommeren hatt nytt å bringe. Jeg tenker da på planerne om utvidelse. Det vil sikkert ha stor betydning for representasjonen utad, og det ønsker vi alle av fullt hjerte.

Likevel vil vi, som har lært skolen å kjenne fra dens nåværende form, alltid minnes den med glæde og tenke tilbake til den.

Når jeg så har fått en hilsen fra de norske elever og har hørt, hvad de har gjort, siden vi reiste fra idrætsskolen, så er det slik at alle har, enten allerede kommet i gang med en eller annen virksomhet, eller også har planer om å gjøre noget.

Slik har det da gått for oss nordmenn den siste sommer:

Arne Lindstad begynte sin idrettssesong ganske godt. Han deltok i flere terrengløp og plasserte seg godt inntil han pådrog seg en benskade slik, at han måtte slutte ganske tidlig i sesongen. Nu er han i orden igjen og vil gå for fullt inn for neste sesong. Ellers har han vært instruktør i idrett, gymnastikk og håndball i sitt idrettslag, fortrinsvis blandt de yngste. Han har god tro på sine unge elever.

Erik Strat har hatt en uheldig idrettssesong, idet også han har vært utsatt for skade. En senebetendelse hindret han i 1½ måned fra juli måned. Tross dette avbrekk har han klart å sette tre personlige rekorder: Lengesprang 6,42 m, spyd 49,23 m, og 200 m 25,3 sek. Konkuranseresultater ellers: 100 m 12,1 sek. og stav 2,91 m. Ellers har han deltatt i et 6 ukers "lærerkurs" for studenter og er no ansatt som lærer i Lofoten i nord Norge, der blir han til 1. juni 1951.

Alf Bækkelund har hatt en rik sommer. Han har virket som trener i sin klubb, helt siden han kom hjem fra Danmark. Det har vært gymnastikk og håndball, han har arbeidet med. Han har ført sitt håndballag, som tidligere låg helt på bunnen i 2. divisjon, helt til tops. Det blev nr. 2 med poengsum lik det seirende lags, men med 1 mål undervekt. Alf tillegger skolen æren for, at det har gått så bra for ham. Ellers har han spillt fotball som tidligere. Vi forstår, at han har hatt en sommer preget av virksomhet. For øvrig har han fått blod på tann, idet han tenker å utdanne seg videre som instruktør.

Oskar Eriksen har vært ansatt på posthuset i jernbyen, siden han kom hjem. Han har ennå ikke kommet i gang med noen virksomhet ved idrett og gymnastikk. Ellers har han planer om å gå inn for lærergjærningen som tidligere, og da vil han få bruk for det, han har lært.

Svein Haugland har helt siden 2. maj vært inne til militærtjeneste i Tysklandsbrigaden med forlegning i Sennelager. Han har i denne tiden hatt en meget hard trening, og det har ikke vært mulig for han å komme i gang med noget. Hans egentlige mål med idrætsskolen var som kjendt å kvalifisere seg som søker for opptakelse som elev ved Det Ortopediske Institutt i Oslo. No venter han bare på svar om, at han er opptatt. Svein blir i Tyskland til januar 51.

Dessverre har jeg ikke hørt noget fra Torgeir Longva. Jeg har utsatt innsendingen av denne rapport i to dager i håp om, at hans brev skulle nå frem, men ennå er det stille fra hans kant. Som kjendt bør han lengst mot nord av oss. Mange ting kan henne på slike svære avstander.

Ja, så gjenstår det bare å fortelle, hvordan det har gått meg selv. Jeg synes selv, at jeg har hatt en rikere sommer, enn jeg hadde tort håpe på.

For å fortelle om min største prestasjon, så må det vere, at jeg er blitt pappa til en stor gutt, han blev født den 26. august. Dere kan tro, jeg er lykkelig og stolt. No håper jeg bare at får vere frisk, slik at vi kan følle hans utvikling fremover.

Ellers har jeg arbeidet med idrett og gymnastikk i min fritid. Jeg har innstruert et damelag i håndball og gymnastikk i sommer. Damerne spilte bra håndball. De blev en god nr. 2 i 2. divisjon. For øvrig har jeg deltatt en god del på idrettsstevner. Det har vert på mellom og langdistansene, jeg har konkurrert. Jeg har vert heldig og sette to personlige rekorder: 800 m 2,03,2 sek. 1500 m 4,15,2 sek. Ellers 5000 16,59,4 sek. Det var svak tid, men det skyltes til en viss grad, at jeg løp med venstre arm i gips. Jeg var uheldig å brette håndleddet under trening. Det er slike småting, som man må regne med, når man skal drive idrett.

Så har jeg vert ute og hållt foredrag om gymnastikk og kroppskultur. Jeg har brukt K. A. Knudsens bok som kilde. Den har jeg forøvrig studert inngående og synes, den er enestående.

Ja, dette var altså det, vi nordmenn har "bedrevet" den siste sommer. Og vi gleder oss til å høre, hva dere andre har gjort.

Jeg tror, at elevforeningen gjennom dette forbindelsesorgan hjelper til og styrker kammeratskapets og vennskapets ånd som gjennom flere år er blitt knyttet blant ungdom fra våre land. Jeg håper og tror, at dette vennskap skal vare og vokse seg ennu sterkere. Slik at det kan bli et symbol på forståelse og fellesskap, som kan hjelpe oss også ut over morgendagen. —

Så skal jeg på vegne av mine norske kammerater og meg selv få ønske alle elever fra Danmark og Syd Slesvig en riktig god og velsignet julefest og et godt nytt år.

Harry Johnsen.

Kære sommerpiger 1950!

Kan I høre, hvad vi si'r! Hej — så har Elly og jeg samlet lidt nyt sammen. Hvor var det svært for os alle igen at komme i gang med det daglige, efter at vi havde tilbragt tre pragtfulde måneder sammen.

Fra Norge har vi fået en kærlig hilsen fra Astrid, som nu går i realskolen. Hun glæder sig vældig til at stå på ski igen, for der ved at holde træningen vedlige. Fra Birthe har vi intet hørt, men tænker hun er på en vuggestue i København. Eva opholder sig nu i København, hvor hun læser på Frøbelhøjskolen. Desuden dyrker hun ihærdig Odas gymnastik. Else leder sykursus i Jyde-

rup husmoderforening, leder et hold små piger i gymnastik, men måtte desværre sige nej til et større hold på grund af manglende tid.

Fra vandrebogen ved vi, at Sigrid rejser til Fyn til november. Betty er glad for at være pilletriller på Gl. Torvs apotek og er aktiv gymnast i Taastrup. Grethe leder små piger til gymnastik, men rejser til Lystrup til november. Doris har været hjemme, haft 18 småpiger i gymnastik, rejser til Sdr. Nærá på Fyn, hvor hun også skal lede gymnastik. Ingrid trives godt på Kjær mølle og skal i vinter lede gymnastikken i Aller. Ellen har ikke ladet høre fra sig, men vi gætter på, at hun stadig er i Aller.

Elly rejser til Falster til november og skal lede et hold voksne piger. Selv har jeg haft den glæde at kunne tage ud på vor kære skole, men desværre er det nu forbi, da jeg rejser til Odense til november, hvor jeg så vil starte for "Stjernen".

Så til slut sender alle de bedste hilsener til alle samt ønsket om en glædelig jul samt et lykkebringende nytår. Håber at vi ses alle til elevmødet.

Elly og Henny.

Kære gamle elever!

I får alle vore bedste hilsener med ønsket om en god jul og et godt nytår.

Familien Rask Nielsen.

De venligste hilsener og ønsket om en glædelig jul og et godt nytår sendes gamle elever.

Kofoed og familie.

De bedste hilsener med ønsket om en glædelig jul og et godt nytår sendes gamle elever.

Elmo P.

De bedste hilsener til venner og gamle elever med ønsket om en glædelig jul og et godt nytår sendes af familien på Vojens Ungdomsskole.

E. Hagelsø.

Kære gamle sommerelever! Modtag herigennem vore bedste hilsener med ønsket om en god jul og et velsignet nytår.

Kathrine Rodh. Ellen Hess.

Glædelig jul og et godt nytår ønsker vi alle venner og gamle elever.

Tove, Anna og Knud.

GENERALFORSAMLINGEN DEN 24. JUNI 1950

I forbindelse med elevmødet afholdt elevforeningen sin årlige generalforsamling.

Formanden Thormod Petersen bød velkommen, og vi sang »Nu velkommen enhver«. Derefter blev Rask Nielsen foreslået og valgt til dirigent.

Første punkt på dagsordenen var formandens beretning.

Thormod Petersen takkede Sv. Aage Thomsen for udgivelsen af årsskriftet og Knud Thomassen for arbejdet med at sende det ud. Endvidere lød der også en tak til repræsentanterne, der havde bidraget ved at sende beretninger om gamle elever til årsskriftet.

Der blev meddelt, at der nu var trykt brochure til ansøgning om lån fra elevforeningen.

Formanden omtalte Landselevforeningen, som nu var en kendsgerning. De 25 øre, som skal betales til foreningen for hver elev, der har været på Den jyske Idrætsskole i tre eller fem måneder, skal ikke betales for passive medlemmer.

Endvidere omtaltes portoudgifter ved forsendelsen af årsskriftet.

Derefter fik kassereren Knud Thomassen ordet og aflagde en meget grundig beretning om regnskabet.

Regnskabet og formandens beretning blev godkendt.

Til bestyrelsen genvalgtes Thormod Petersen, Viggo Søndergaard og Knud Thomassen.

Som repræsentanter for de forskellige årgange valgtes:

Vinteren	1943—44	Holger Gøttler.
Sommeren	1944	Ingrid Sloths.
Vinteren	1944—45	Lyhne Hansen.
Sommeren	1945	Harriet Jensen.
Vinteren	1945—46	Robert Rasmussen.
Sommeren	1946	Kirsten Larsen.
Vinteren	1946—47	Harald Simonsen.
Sommeren	1947	Lykke Krarup og Inger Stangeby.
Vinteren	1947—48	Knud Hansen og Gunnar Mathiasen.
Sommeren	1948	Ruth Simonsen, Ellen Hoel og Ulla Pahl.
Vinteren	1948—49	Thomas Jørgensen, Jens Andreasen, T. Leikvam.
Sommeren	1949	Anna Marie Hessel.

Revisorerne Tage Søgård og Rask Nielsen blev genvalgt.

Under eventuelt meddeltes det, at indmeldelsen i Landselevforeningen var vedtaget af de tre mandlige bestyrelsesmedlemmer, og man ønskede nu generalforsamlingens billigelse til en kontingentforhøjelse for årsskriftet, dels på grund af den ekstra udgift det er at være medlem af Landselevforeningen, og dels fordi portoen ved udsendelse af årsskriftet var blevet større. Kontingentforhøjelsen vedtoges med 50 øre.

Spørgsmålet jubilæer blev diskuteret, og der blev lagt faste regler for, hvornår et hold har jubilæum.

Et vinterhold, der slutter 1. april, har jubilæum til elevmødet, ligesom sommerskolen har det.

Som repræsentanter for vinteren 1949—50 valgtes Preben Tornhøj Nielsen og Jens Miller, Harry Jonsen fra Norge og Walter Jaffke fra Sydslesvig.

Generalforsamlingen sluttedes med en fællessang.

Thormod Petersen.

LANDSELEVFORENINGEN

På initiativ fra de danske folkehøjskoler og tidligere elever blev der i foråret dannet en Landselevforening, hvis mål det skulle være at give større dele af landets befolkning forståelse af højskoletanken. Den nydannede Landselevforening, om hvilken ca. 50,000 tidligere højskoleelever sluttede op, fik en bestyrelse bestående af: fhv. minister Jørgen Jørgensen, førstelærer Hillgaard, Thise, højskolelærer Toftemark, Tommerup, redaktør Alfr. Hansen, Odense, og konsulent Birthe Mailund, København. Som repræsentanter fra Foreningen af Høj- og Landbrugsskoler valgtes forstander C. P. O. Christiansen, Frederiksborg og højskolelærer Povl Engberg, Askov.

Det nyoprettede sekretariat har udsendt en redegørelse, hvoraf det fremgår, at man har fået god kontakt med pressen og fået optaget en del artikler.

Endvidere har man haft en radioudsendelse, der forekom at være virkningsfuld.

I forskellige virksomheder i København har man forsøgsvis prøvet med højskoleaftener, der skulle vække forståelse af højskolens arbejde.

Dette og mere til har man virket med, og det er vort indtryk, at der er blevet arbejdet godt. Vi ønsker foreningen og dens sekretariat lykke til og glæder os til at bringe meget nyt fra dem til næste år.

REGNSKAB

for

Den jyske Idrætsskoles Elevforening

1. juni 1949 til 31. maj 1950.

Indtægter:

Kassebeholdning den 1. juni 1949. Indest. i banken.	879,54
Indestående på giro-konto	185,20
Opkrævning af porto	401,64
Kontingent for 1949 (631 medlemmer)	1893,00
Renter på bankkonto pr. 1. oktober 1949.	5,04
Renter på bankkonto pr. 1. april 1950.	5,90
Renter på giro-konto	1,28

 Ialt kr. 3371,60

Udgifter:

Trykning af årsskrifter	1990,25
Forsendelse af årsskrifter	381,60
do. do.	40,00
do. do. (opkrævningskort)	26,75
do. do.	59,60
Hjælp til sydslesvigere	20,00
Portoudgifter, duplikering og konvolutter	38,25
Krans, telegrammer	34,80
Trykning af ansøgninger til lån.	44,00
Gebyrer	0,48
Forhandlingsprotokol og kassebog	5,00
Gave til Rask Nielsen og Tage Søggård.	52,25
Kontingent til Landselevforeningen	86,25
Kassebeholdning pr. 31. maj 1950:	
Vejle Byes og Amts Sparekasse.	562,57
Giro-konto	29,80
	592,37

 Ialt kr. 3371,60

Regnskabet er dags dato revideret og fundet i overensstemmelse med kontotilgodehavender og bilag.

Vejle, den 20.—6.—1950.

Tage Søggård. Rask Nielsen.

PROLOG

ved Elevmødet 1950.

Saa blev de lyse Nætter født!
Vi ved jo, at de kommer.
Paa Solens Vinger fløj de hid
med Favnen fuld af Sommer.

De lyse Nætters milde Skær
med Kornmodslån foroven
de byder Jer velkommen her
til Skolen midt i Skoven.

Og denne Skov har længtes længe
at se Jert unge, lyse Smil,
den vinker, sæt Jer her i Skyggen
og faa et dejligt Middagshvil.

Kom, lad os atter vandre sammen
ad gamle Stier Arm i Arm
og suge Skovens milde Dufte
i vort Sind og Bryst og Barm.

Se Jer om de kendte Steder.
Se den røde Rosenbæk,
den er Skjulested for Reder,
Æg og Unger gemmes væk.

Her hver Morgen Klokken fire
 er der Sang af Fuglekor.
 Droslen i en spraglet Kjole
 sammen her med Solsort bor.

Herligt blomstrer Hyldens Hæk.
 Jordbær modnes i vor Have.
 Det er Somrens sunde Gave
 under vilde Svaners Træk.

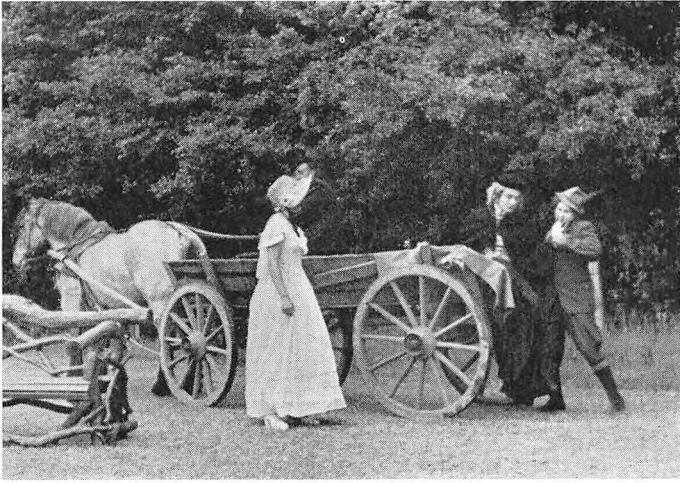
Har I set den finske Sauna?
 Den har faaet fine Gæster,
 og et Dyr fra Fortids Fauna
 straalere nu ved Skolens Fester.

Kom igen I gæve Gutter!
 Kom igen I unge Møer
 fra de mange danske Øer.
 Kom igen og føl Jer hjemme!

Her er Hjertet med i Legen,
 naar I træner Krop og Aand.
 Husk — at Skolen er Jer egen.
 Kom — og knyt de gamle Baand!

Saa vær velkommen alle her til Sankte Hans!
 Nu er det Middagshøjden i Jert unge Liv!
 Vi føler alle Lykken ved et: tag — og — giv —.
 Og i det djærve Haandtryk tolker vi: vor Tak.

Hans Petersen.

Med disse smukke ord af H. P. byder jeg alle gamle elever velkommen til

ELEV MØDE

lørdag den 23. juni fra middag til mandag morgen den 25. juni.

Som sædvanlig har vi idrætstøj med, endvidere sengetøj for overnatning, og hvis vi til den tid endnu har rationering, da også mærker.

Indmeld jer i god tid, senest 18. juni.

Der skal komme mange.

Svend Aage Thomsen.

NYE MEDLEMMER I ELEVFORENINGEN

V i n t e r e n 1 9 4 9 — 5 0.

846. Svend Aage Larsen, Nørreby pr. Borre, Møen.
847. Arne Jensen, »Brandstrupgård«, Ry.
848. Gynter List, Johannis Kirnhof 1, Flensborg.
849. Oskar Eriksen, Signalgade 9, Kristianssund, Norge.
850. Svein Haugland, Bergstien 26, Kristianssand, S. Norge.
851. Harry Johnsen, Garnes st., Bergensbanen, Norge.
852. Torgeir Longva, Bratvåg pr. Ålesund, Norge.
853. Egon Bent Niemann, »Toellund«, Topshøj, Sorø.
854. Knud Jørgen Olsen, Bjernede pr. Sorø.
855. Poul Erik Nielsen, Knudstrup pr. Sorø.
856. Erik Strat, Gjerstad p. å., Norge.
857. Walther Jaffke, Sandbjerg 14, Flensborg.
858. Arne Lindstad, Bekkelaget pr. Hamar, Norge.
859. Erik Matzen, Postgade 5, Slesvig.
860. Johan Kellner, Heingade 4, Flensborg (Harreslev mark).
861. Albert Nissen, Skolegade 11, Flensborg.
862. Richardt Knudsen, Føvling pr. Brædstrup.
863. Niels Erik Olsen, Stålbækgård, Martofte, Fyn.
864. Karlheinz Schwennesen, Polerdam 15, Slesvig.
865. Johannes Desler, Carstengade 40, Slesvig.
866. Karl Heinz Asmussen, Collenborggade 43, Lyksborg.
867. Willy Jessen, Nørregade 101, Flensborg.
868. Svend Hansen, Sønderhavmark pr. Tørsbøl.
869. Alf Bækkelund, Strangt. 24, Molde, Norge.
870. Willy Bartelsen, Dovergade 35, Flensborg.
871. Harald Christensen, Gl. Præstegård, Lomborg pr. Ramme.
872. Jens Chr. Møller, Ramsing st., Salling.
873. Preben Tornhøj Nielsen, Bøjden pr. Horne, Fyn.
874. Jens Miller, Bjerregade 13, Horsens.
875. Henning Christoffersen, Christianslund, Andebølle pr. Bred.
876. Gerhard Steimle, Harreslevgade 42, Flensborg.
877. Ejvind Nielsen, Nordskov pr. Martofte, Fyn.
878. Robert Christensen, Bindeballe.
879. Ejler Nielsen, Krastrup, St. Brøndum.
880. Helmuth Hinrichsen, Bastiangade 42, Vesterland, Sylt.
881. Martin Lautrup, Laurentievej 12, Viborg.

S o m m e r e n 1 9 5 0.

882. Ellen Thomsen, »Bybæk«, Stubbum, Fjelstrup.
883. Ingrid Rasmussen, Kjær Mølle, Hejls.
884. Sigrid Jørgensen, Aller pr. Christiansfeld.

885. Birthe Frederiksen, Skelskørvej 3, Slagelse.
 886. Else Jensen, »Damsager«, Sonderup, Slagelse.
 887. Henny Sørensen, Drosselvej 16, Haderslev.
 888. Dorris Pedersen, Tømmerby pr. Them.
 889. Eva Hvid Jacobsen, Nørregade 54, Bramminge.
 890. Astrid Hildrum, Bergsme, Grong, Norge.
 891. Betty Lundstrøm, Køgevej 29, Taastrup.
 892. Grethe Møller, Homå mark pr. Ålsø st.
 893. Elly Christiansen, Slettemosegård pr. Jerslev, Sjælland.

P a s s i v e m e d l e m m e r .

894. Mejeribestyrer Th. Jepsen, Mejeriet »Christianshåb«, Vejle.
 895. Overbetjent I. D. Hansen, Politigården, Vejle.
 896. Søren Jensen Steen, Bernstorffsvej 67, Hellerup.
 897. Poul Tage Larsen, Stige pr. Odense.
 898. Astrid Bach, Holbæk pr. Ørsted.
 899. Lilly Madsen, Østerbakkede, Asp pr. Struer.
 900. Ninna Nørby, St. Nørby, Asp pr. Struer.
 901. Ingeborg Larsen, Manderup pr. Skibby.
 902. Else Hansen, Gudme.
 903. Kava Nielsen, Klokkehøjen 10, København N. V.
 904. Rudi Hjort, Sdr. Boulevard 39³, København V.
 905. Thora Høy, Kirsevej 2, København, Brønshøj.
 906. Grethe Andersen, Godsbanegade 17, København V.
 907. Edith Petersen, Godsbanegade 23, København V.
 908. Karen Ørsted Frederiksen, Roskildevej 33, Kbhvn., Valby.
 909. Ingeborg Christensen, Godthåbsvej 13A, København F.
 910. Gudrun Jensen, Viktorsgade 13, København V.
 911. Randy Balsdorf, Vesterbrogade 202B, København V.
 912. Bondy Ellinhaus, Skoleholdervej 17, København N. V.
 913. Inger Johansen, Hvidkildevej 19, København F.
 914. Carmen Madsen, Johan Kellersvej 34, København V.
 915. Viola Fensmark, Englandsvej 34A, København S.
 916. Ebbe Nielsen, Nyborggade 22, København S.
 917. Dudde Bidstrup, Adolph Steens Alle 9, København V.
 918. Karin Christensen, Sigerstedgade 1, København V.
 919. Poula Vejlø, Vigerslevvej 285B, København, Valby.
 920. Inger Johansen, Hvidkildevej 19, København F.
 921. Inge Hansen, Madvigsalle 14, København F.
 922. Ellen Mandal, Trekronergade 143, København, Vanløse.
 923. Ebba Nielsen, Nyborggade 22, København Ø.
 924. Edel Enhjort, Enghaveplads 17, København V.
 925. Helma Hansen, Saxogade 109, København V.
 926. Lydia Paaske, Lundborg Alle 4, København, Valby.

927. Karla Nygaard, Havebo 4 tv., København, Valby.
 928. Poula Porsig, Gasværksvej 6A, København V.
 929. Fine Rasmussen, Sjælør Boulevard 9, København S. V.
 930. Oda Nielsen, Ny Carlsbergvej 23, København V.
 931. Ernst Rasmussen, Den jyske Idrætsskole, Vejle.
 932. Emilie Rasmussen, Aldersrogade 13, opg. 1, København Ø.
 933. Iris Gerner Nielsen, Wilkensvej 24A, København Ø.
 934. Tove Kolding, Finsensvej 46B, København F.
 935. Iris Jønsson, Hvidkildevej 58, København F.
 936. Gunvor Fischer, Veksøvej 66, Brønshøj.
 937. Ruth Hansen, Folkvarsvej 32, København F.
 938. Hans Sam Knudsen, Yhmersvej 40, Randers.
 939. Poul Søndergaard, Langgade 20, Randers.
 940. Ove Bundgaard, Hospitalsvej 29, Nykøbing F.
 941. O. Rørbæk Madsen, Nyvejlevej 24, Herning.
 942. Jørgen Eriksen, Nørregade 12, Skanderborg.

Husk at melde adresseforandring til elevforeningen.

I N D H O L D

	Side
<i>Rask Nielsen: Asien eller Europa?</i>	3
<i>Viggo Søndergaard: Afslappelse m. m.</i>	10
<i>Tage Søgaard: Fremtiden</i>	14
<i>Thormod Petersen: Friheden</i>	18
<i>Oda Larsen: Brev</i>	21
<i>Svend Aage Thomsen: Brev</i>	24
<i>Svend Aage Thomsen: Skolens kursusvirksomhed.</i>	35
<i>Niels Linhard: Fra udlandet</i>	45
Nyt fra gamle elever	47
Generalforsamlingen	72
Landselevforeningen	73
Elevforeningens regnskab	74
<i>Hans Petersen: Prolog</i>	75
Elevmøde	77
Elevfortegnelse	78